

JÓ PÁSZTOR

A JÓ PÁSZTOR ALAPÍTVÁNY LAPJA • 3. ÉVFOLYAM 5-6. SZÁM • 2006. MÁJUS-JÚNIUS

Pünkösdi kérdések 2006-ban

Az egyháztörténet arról tanúskodik, hogy a Szentlélek gyakorta lett a rajongók „cégtáblája”, miközben más keresztyének azt se tudták, hogy vajon létezik-e Szentlélek. Egyik se jobb, mint a másik. A sívár, „Lélek”-telen „keresztyénség” nem keresztyénség, hanem üres vallásosság; saját vágyaink, érzelmeink, képzelgésünk, téveszméink „hitelesítése”; a Szentlélekre hivatkozva pedig egyenes út a kontroll nélküli rajongás felé. Számos példát említhetnénk, olyanokat, amelyek a két véglet harcairól tanúskodnak, meg arról a lelki kárról, amit okozott e küzdelem. Ez leginkább abban nyilvánult meg, hogy a két „tábor” egyre távolabb került egymástól, a harc éleződött, időnként valóságos fizikai küzdelemmé, háborúvá fajult és sok-sok áldozatot követelt. A reformáció idején a rajongó „anabaptisták” túlkapasai, Münzer Tamás és mások téveszméi, a prófétálással való visszaélés visszavetette a biblikus irányzatot és ürügyet szolgáltatott a kegyetlen megtorlásra. Amikor az egyéni „megvilágosodás” a Biblia fölé kerül és semmiféle egyéb (pl. gyülekezeti) kontrollt sem tűr, a rajongás és a szektásodás elkerülhetetlen.

2006-ban a helyzet egyre inkább hasonlít az imént fölvezetett. Többnyire keleti mágia érkezik nyugati közvetítéssel. Önjelölt próféták, messziről jött gyógyítók, alapostolok, tévitanítók árulják divatcikkeiket hazai viszonteladóknak. Nem csoda, ha mindez ellenállást vált ki a biblikus gondolkodású hívőkből, néhányan pedig valamiféle Szentleket sem ismerő „ultrakonzervatív” módon, ősi várfalak mögé bújva indítanak – olykor szintén bibliátlan vagy épp nemtelen – támadásokat a rajongók ellen. Ezenközben azok, akik csak úgy egyszerűen hívők, Jézus-követők, keresztcipelők, teherhordók, névtelenek; szenvednek mindkét hangoskodó csoporttól, és alig tudják, hogy mit tegyenek. 2006 pünkösdjén újra időszerű leszögeznünk néhány fontos igazságot, akkor is, ha ez nem találkozik bizonyos csoportok egyetértésével, vagy ha a biblikus hívőknek a lehető legtermészetesebb.

1. *Van Szentlélek. A Szentlélek Isten. Mindaz, amit a Biblia Róla tanít, vitán felüli igazság. Hatalma és ereje nem csökken. Vezetése nem nélkülözhető. Gyümölcseit kötelező teremni. Ajándékai (karizmái) kivétel nélkül hasznosak, kívánatosak, bár van közöttük értékülönbség.*

2. *A Szentlélek nem egyedüli Isten. Nem áll fölötte sem az Atyának, sem a Fiúnak. A rá való hivatkozás nem teszi hitelessé a hivatkozót, ha életében nem lelhető föl a Lélek gyümölcse, büszkélkedjék bár akármelyik vagy akárhány karizmával. A Szentlélek nem eszköze az embernek.*
3. *A Lélek fúj, ahová akar. Sem tradicionális egyházak, sem karizmatikusok nem irányíthatják Őt. Saját döntése szerint ad ébredést, megújulást, amikor és ahol akar, de természetesen ezért szabad, sőt kell imádkozni.*
4. *A Szentlélek munkája nem öncélú. Nem magát dicsőíti, hanem Jézus Krisztust. Nincs saját egyedi vagy új tanítása Jézus tanításán túl, azon kívül, hanem annak igyekszik érvényt szerezni bennünk és általunk, szóban és cselekedetben, életformában.*
5. *A Szentlélek nem a rajongás, hanem a józanság lelke. Szegény marad az a hívő, aki nem tapasztalja életében a Lélek örömét, de rajongóvá válik az, aki elutasítja józanságát.*
6. *A Szentlélek nem a tudatlanság (butaság!) lelke, de nem is a tudálékosságé. Az igaz ismeret tolmácsolója, Krisztus tanítására emlékeztető Vigasztaló és Vezérlő Isten.*
7. *A Szentleket nem sajátíthatják ki sem tudós teológusok, sem karizmatikusok. A Szentlélek mindig és mindenütt megjelenik, ha igaz bűnbánat kél a szívekben és megkezdji vagy folytatja megszentelő munkáját, amely egészen addig tart, amíg ebben a testben élünk.*

Ezek után érdemes megkérdezi Őt, hogy vajon mi a véleménye rólunk, 2006 pünkösdjén. Nem ítél-e bennünket józantalan rajongóknak, netán tévitanítóknak, vagy tudálékos képmutatóknak? Jobban kellene Rá figyelni, hogy elkerüljük az értelmetlen vitákat és azok következményeit. Ahol az Úrnak Lelke, ott a szabadság – mondja az Ige. Ez azonban nem lehet ürügy a testnek. Nem szabadosság! A mi szabadságunk, amire Ő fölszabadít, arra való, hogy önkéntes rabszolgaként – ahogy azt Pál apostol tette és tanította – beálljunk Krisztus katonái közé és feltétel nélküli engedelmességgel szolgáljuk Urunkat.

Dr. Almási Mihály

Minden Kedves Olvasónknak a Lélek által megszentelt életet és pünkösdi ünnepet kívánunk!

S. A.

Pünkösdi imádság

Válg valóra, szent ígért:
Pünkösöd Lelke, szállj le ránk,
tündököljön bennünk fényed,
s nyíljék szóra néma szánk.

Éhes ajkak ezre várja,
áhítozza az Igét.
Készítsd lábunk indulásra,
hadd mehessünk szerteszét,

és a kőkemény szívekre
hulljon általunk a mag:
„Végtelen az Úr kegyelme,
békességet, üdvöt ad!”

Erre vár ma minden ember,
legyünk hát mi eszközök.
Járjunk hitben, szóljunk tüzzel
tévelygő juhok között.

Lobog bennünk, Pünkösöd Lángja,
régi énünk tűzre vesd,
hitmécsünket napról napra
szent olajjal töltögesd.

Lelkünk óvd a lankadástól,
mert ha végig jól megáll,
egykor éltünk oltáraról
jó illatként mennybe száll.

Gerzsenyi Sándor

Pünkösöd után

Pünkösödig hallgattak. Vártak. Hallgattak.
Szívükben szunnyadt a húséti hír.
Nem mentek vele. Egy helyben maradtak.
Aztán pünkösöd lett, és ütött az óra.
Zendült a szó: Lélek volt és erő.
És háromezren állottak elő
egyedlen prédikációra.
És egyház született.
Ma is megmozdul ezer és ezer szív
hogyha a szó Lélektől ihletett.
Lélektelenül mennyit beszéltünk már mi.
Tanuljunk csendben a Lélekre várni!

Türmezei Erzsébet

Kétéves a JÓ PÁSZTOR

Hálás szívvel gondolunk vissza az elmúlt két esztendőre. Manapság gyakran előfordul, hogy egy-egy új lap, folyóirat, magazin mindössze néhány hónap, néhány szám erejéig él. Tudjuk, hogy két év amolyan „kisgyerekkor”, nem szeretnénk értékelni, végleg nem túlértékelni a „JÓ PÁSZTOR”-t, hisz ez egyáltalán nem a mi feladatunk.

Amikor az Úr vezetésére figyelve elindultunk, annyi pénze volt az alapítványnak, hogy egy számat meg tudtunk jelentetni. A korsóbeli olaj azonban azóta se fogyott el, sőt a lap mellett öt könyvet és egy CD-t is kiadtunk. A következőkben egy rövid statisztikát közlünk. Bennünket ezek az adatok arról győznek meg, hogy velünk van az Úr, és arról is, hogy velünk vannak az Olvasók, testvérek, akik nem csak elfogadják, de imáikkal és adományaikkal támogatják is munkánkat. A jövőre nézve is kérjük mindkettőt. Mint mindig, ezután is szívesen veszünk olvasói leveleket, véleményeket, ötleteket. 2006 pünkösdjén a Szentlélek Isten vezetéséért esedezve, imáink meghallgatásában bízva, küldjük testvéri köszöntésünket minden kedves Olvasónknak.

– a szerk. –

Adatok a „JÓ PÁSZTOR” missziójáról

Két év alatt: 40 író tüntetett ki bennünket cikkeikkel. 12 éneket közöltünk, köztük teljesen újakat is. 13 „Életutak” c. bizonyosítást jelent meg és 11 költő 42 verse. 11 rejtvényt 458 olvasó fejtett meg, pontosabban ennyien küldték be a helyes megfejtést (tudjuk, hogy a megfejtők száma ennél sokkal nagyobb), és buzdítjuk is azokat, akik dolgoznak a rejtvényvel, hogy küldjék be a megfejtéseket. 6 gyerekrejtvényt jelent meg, és örülünk, hogy 54 gyerek be is küldte a helyes megfejtést.

Eddig összesen 110-féle könyvből 1050 darabot ajándékoztunk. 18-féle evangéliumi iratból 4200 darabot, 50-féle igés lapból és könyvjelzőből 750 darabot, 6-féle videokazettából 915 darabot osztottunk ki. Ezeket felül kérésre küldtünk igehirdetéseket (kazettán). Gyermek rejtvényfejtőinknek gyermekkönyveket, matricákat, ceruzát, tollat, színezőt, vonalzót és apróbb ügyességi játékokat küldtünk.

A Jó Pásztor 2500–3000 példányban jelenik meg, és rendszeresen eljuttatjuk mindazokhoz, akik igénylik Magyarországon és a határon túl, mintegy 12 országba. A Jó Pásztor lap célja, hogy biblikus, lelki írárok, beszámolók és felhívások jussanak el az olvasókhoz. A lapot önkéntes adományokból tartjuk fenn.

A lap munkatársai ingyen, szeretetből dolgoznak.

A Jó Pásztor Evangéliumi Könyvterjesztő Szolgálatnál kapható könyvek:

Népszerű teológia röviden	1200 Ft (+ 110 Ft postaköltség)
Kegyelem minden	4400 Ft (+ 600 Ft postaköltség)
Repedezett nád	290 Ft (postaköltséggel együtt)
A hegyi kunyhó	590 Ft (+110 Ft postaköltség)
A nagy kaland	1190 Ft (+110 Ft postaköltség)
Jó Pásztor Jézus... CD	2300 Ft (postaköltséggel)
Jó Pásztor Jézus... hangkazetta	1200 Ft (postaköltséggel)

Megrendelhető:

Jó Pásztor Evangéliumi Könyvterjesztő Szolgálat, 1751 Bp., Pf. 279

Tel.: 06-20/886-0712; E-mail: jopasztor@baptist.hu

FELHÍVÁS

A Budai Baptista Gyülekezet találkozót szervez a volt Baptista Árvaházi növendékek részére. Kérjük a Testvéreket, hogy akinek a környezetében, tágabb családjában él ilyen személy, tudassa velünk a címét, elérhetőségét. Egyúttal szívesen vesszük, ha bármilyen, az árvaházi étellel kapcsolatos írást, fényképet kölcsönadnának nekünk, hogy a technika segítségével azt rögzítsük. Minden kéziratot visszaadunk a tulajdonosának. Kérjük, hogy az információkat „Árvaházi találkozó” megjelöléssel az alábbiak szerint juttassák el gyülekezetünkhöz:

Levélben: 1118 Budapest, Alsóhegy u. 38.

Telefonon: 1/385-0598, 20/880-1931 (Zsigovics Gézáné)

E-mailben: zsigeva@freemail.hu

ÉLETUTAK

Rusz Demeter

„Emlékezzél meg az egész útról, amelyen hordozott téged az Úr, a te Istened...” (5Mózes 8:2).

– *Kérésemre, Rusz testvér a fenti igeverse bevezetésével, készségesen kezdte mesélni élete történetét.*

– Józsué 14:10 szerint mondhatom: „Mostanáig életben tartott engem az Úr... nyolcvanöt esztendőös vagyok”. Magyarcsanádon születtem 1920-ban. A község Nagylak és Makó között fekszik, a Maros jobb partján, ez képezi a trianoni határt. Tiszta időben odalátzik Bartók Béla szülőfaluja, Nagyszentmiklós. A településen román, szerb, kevés magyar és néhány iparos német és zsidó élt. A görög-keletiek – románok és szerbek – egyvallásúak voltak, de a szerbek két héttel később, a szlávokkal együtt tartották egyházi ünnepeiket. A magyarokkal csak a második világháború után házasodtak. Az én szüleim görög-keleti, román istenfélő emberek voltak. Négy gyermekük közül én voltam a harmadik. Egy nővérem (1911), bátyám (1914) és az öcsém (1924) volt. Egyházi iskolába jártunk. Mind a négyen kitűnő tanulók voltunk, de egyikünket se adták továbbtanulni, akkoriban úgy mondták, „nem kell annyi úr”. Elemi iskola után 12 éves koromban kikerültem családom tanyájára teljesen egyedül, és mintegy tíz évig juhászko-

tam. Azt gondoltam, hogy vagyont szerzek, a jószágnevelésből. Bár óriási tanulási vágy volt bennem, de ezt anyagi okok miatt háttérbe kellett szorítanom. Ifjú koromban a történelmi hősök tettei inspiráltak: Hunyadi, Dugovics, meg a többiek.

– *Hogyan tetszett a baptistákkal kapcsolatba kerülni?*

– 1939-ben részt vettem egy baptista menyegzőn Magyarcsanádon, de késve érkeztem, már nem fértem be az imaházba, ám hallottam a prédikációt. Akkor viccesen azt mondtam, hogy ezek fognak engem is összeadni. Ennek hatása később elmúlt. Ézsaiás 6-ra rímelve, én nagyanyám halála esztendejében, 1940-ben „láttam az Urat”, mentem el a baptista imaházba. Az akkori szokás szerint legalább hat hétig gyászolni illett az öregeket. A hat hétbe beleesett a karácsony, és mivel szórakozni úgysem illett volna – minden hívás nélkül, a Lélek indíttatására a baptista imaházba mentem, és ott ragadtam.

– *Mi volt számára a leginkább megragadó?*

– Az, ami addig is nagyon hiányzott. Ugyanis annak a betege voltam, hogy nem tanulhattam. De az a légkör, ami ott volt, igemagyarázat, ifjúsági szolgálat, az egész bensőséges karácsonyi ünnep olyan volt, hogy azt mondtam: „ez az, ami hiányzik nekem!” Azon a napon megtértem. Egy hét múlva hívtam az öcsémet, ő is ottragadt azonnal. Ez András-misszió volt, pedig ő volt az András – az öcsémet Adorjának hívták. Másfél év múlva 1942. május 31-én (a hősök napján) merített be Kovács Miklós nagyváradi lelkész, aki Erdély visszacsatolása után bejárta a magyar részen lévő román községeket.

– *Mit szóltak a szülei ehhez a nagy változáshoz?*

– Semmi ellenállás nem volt. Most visszagondolva, csodálkozom ezen. Volt nekem egy Amerikát megjárt nagybátyám, valószínű, ő fékezte szüleimet.

– *Hogyan került a Teológiára?*

– Baranyay testvér akkori egyháztitkártól értesültem, hogy román területről a román anyanyelvű prédikátorok visszavonultak. Ez is inspirált engem, hogy Teológiára menjek és a misszióba álljak be. A Teológiához két éves tagság és katonaidő letöltése kellett. Mire a két éves tagságot elértem, a katonaság ideje is letelt, és a négy polgárit is elvégeztem

9 hónap alatt kitűnő eredménnyel. Az Úr intézte így a dolgokat.

– *Mindez háborús időszakban történt.*

– 1941 őszén volt esedékes a bevonulásom. Szüleim eladták a háztól a birkákat, de csak 1942 nyarán hívtak be, ahol póttartalékosnak minősítettek, és nyolc hét után leszereltek. Viszont 1944 októberében behívtak frontszolgálatra Kecskemétre, ez hét hónapig tartott, ez alatt vonultunk terv szerint az osztrák határig. Nem vártam nagy csodákra, de a legkisebb is jele volt annak, hogy az Úr velem van. Csoda volt az, amikor az őrnagy felhívására – neki kell egy fiú –, azonnal jelentkeztem, s rám bízott egy lovaskocsit, hogy az ő személyes holmiját vigyem el Dunaföldvárig. Ezt követően a zászlós mindenese lettem, ahogy ő mondta, a „lelkiismerete”. Sohasem kerültem a frontvonalba. Kapuvárnál lettem hadifogoly, majd Székesfehérvárra kerültem. A foglyok között találtam egy Szilágy megyei baptista hívőt és egy nagyszalontai adventista bácsit is. A fogolytáborban, bár meglehetősen egyoldalú volt az étkezés, de nem éhezünk. Öt hónap után sor került elszállításunkra, de akkor nekem már zsebemben volt dr. Udvarnoki Béla testvértől a teológiai felvételi levél, amit minden meghallgatás nélkül küldtek otthoni címemre. A bevagonírozásokról röviden imádkoztam, mint Illés a Kármelen. Azt kértem, hogyha az Úrtól van ez a dolog, akkor velem együtt induljon el a vonat; és ha a Teológiára kell mennem, akkor forduljon vissza a szerelvény.

Isten csodával felelt. Éppen ahol én meneteltem, ott mondta egy orosz tiszt, hogy váljon ki innen 16 ember, és ránk bízta a konyhát. A többiek be voltak zárva a vagonokba szökés ellen, de én a 16 közé kerültem, akik egy nyitott vagonban Regátig állandóan főztünk. Így éltem át a 18 napi utazást, egy orosz katona felügyeletével, és én ingyen láthattam Erdély minden szépségét oda és vissza... Ugyanis Biharkeresztesnél ment át a határon a szerelvény és Kolozsváron át a regátbéli Fogsányig mentünk. A lágerben nagy volt a szomjúság, csak éjjel hoztak lajtos kocsival vizet. Én egész front alatt úgy aludtam, mint Péter apostol a börtönben, de a társam éber volt. Éjszaka félálomban én is hallottam valamit, hogy hívtak bennünket inni. Amikor tapogattam a csajkát, már tele volt vízzel, úgy volt ott a fejemnél, mint Illésnek a pogácsa. Négy nap után jött a parancs, hogy

ne vigyenek több foglyot az országba, és ekkor visszafordult a vonat. Így válaszolt az Úr az imámra... s közben átéltem az Apcs 27:24-et „...Isten neked ajándékozta mindazokat, akik veled vannak a hajón”, vagyis a vonaton. Miattam fordult vissza az a foglyovonat – a Teológia felé... és az ott lévőket mind leszerelték, senki sem esett fogságba, megtartattunk mindannyian. Visszafelé Segesvár felől a Maros vonalán jöttünk. Ekkor már hazafelé, szabadon, a vonat tetején, magyar zászlóval, gyönyörködve Erdély vadregényes tájaiban... Egy segesvári illető felugrott a cammogó vonatra, és lekapta a magyar zászlót, de az egészségügyis utána ugrott az embernek, adott neki egy pofont és visszahozta a zászlót. (Később a Szemináriumban voltam, amikor egyszer a villamoson találkoztam azzal az emberrel, aki visszaszerezte a „foglyovonatra” a zászlót.) A háborúból először az öcsém került haza, majd a bátyám és utoljára én. Mindig hittem abban, hogy Isten hazasegít a fogságból.

Végre 1946 tavaszán megkezdhettem a teológiai tanulmányokat Rákoscabán – hiányos létszámmal és tanári karral. A Mihály család patronált bennünket élelemmel és általában az ellátással. Aztán az Árvácska utcában folytatódott a tanítás.

– *Van-e valamilyen különös emléke a Szemináriumról?*

– Egyszer forradalmat csináltunk még az Árvácska utcában, én voltam a diáktitkár. Két hétig nem mentünk be dr. Haraszti Sándor órájára. Egy diák kivételével együtt volt az egész csapat. Én kedveltem Haraszti Sándort, ő a tudomány embere volt, és a diákoknak is közbenjárt azért, hogy a dolgozók gimnáziumában tudjunk érettségit tenni. De voltak házas emberek is, akik nem bírták a sok tanulást, délelőtt a Szemináriumban, este a gimnáziumban. A fő panasz a rendszerelenség és kiszámíthatatlanság volt. Jó volt a tanítási módszere, de Haraszti tv. orvosként is dolgozott, így gyakran csak este tudta az óráit leadni, és nem vette figyelembe a szüneteket sem. A diákok első kihallgatása eredménytelen volt, így a Tanügyi Bizottság élén dr. Somogyi Imre testvér vezette a második kihallgatást. A dolog végül békeséggel zárult. Rákoscabán is történt sok apró csoda, amely azt mutatja, hogy az Úr gondol ránk, tekintete előtt vagyunk. 1949-ben mentünk át a Benczúr utcába, de már csak vizsga

időszakban voltunk ott. Az évfolyamtársaim voltak: Benyó (Újszászi) Illés, Cseri Kálmán, Kovács Géza, Kovács László, Magyar László, Oláh Lajos, Patai József, Ruscsák György és Tóth Kálmán.

– *Milyen elképzelésekkel indult a missziómunkába?*

– Én az utolsó parasztprofétának tartom magamat – mondjuk, Kornya volt az első, akinek köze volt a földműveléshez. Úgy képzeltem el, hogy nem függetlenített missziómunkás leszek, hanem fogadhatok egy kisbérest a földem megművelésére, én pedig szabadon végzem a missziómunkát. A sarkadi gyülekezet hívott meg, és nem egy román ajkú gyülekezet, de azt vettem jelül, hogy egy román gyülekezet volt mellette (6 km távolságra): Méhkerék, s ez a gyülekezet rögtön csatlakozott Sarkadhoz. A két gyülekezet kb. 140 tagú volt, nagyjából egyforma nagyságúak. Sarkadon 1949-től 1957-ig szolgáltam. Erre az időre esett a házasságkötésem – 1949-ben Unk Máriával – és családdá növekedésünk is. A két iker lányom 1950-ben Magyarcsanádon született, mindketten gyógyszerészek lettek. Erzsébet és családja Gyulán; Katalin és családja Szegeden gyülekezeti tagok; Mária szintén Gyulán tanár, ő Sarkadon született 1954-ben. Négy felnőtt unokám van, közülük ketten gyülekezeti tagok.

– *Hogyan tetszik emlékezni a sarkadi szolgálati évekre?*

– Hétköznap is köztük éltem, együtt dolgoztunk a mezőn. Egyszer feleségemmel kimentünk egy tanyára napraforgót szedni. Én kerékpárral bementem a községbe, hogy imaórát tartsak, a többiek kint maradtak. Meglátogattam egy beteget imaház előtt és vittem neki zsírt. Útközben jutott eszembe, hogy fiatal házasok lévén, nem tudom, hogy feleségem odaadná-e a zsírt a háztól. De nem volt időm megkérdezni tőle. Az imaalkalom végén odasúgta az egyik testvérnő: „Szeretik-e az olajat? Tettem a lakásuk ablakába.” Ekkor már bátran mondhattam a történetet feleségemnek, hogy csoda történt: a zsírból olaj lett... A feltámadáskor az asszonyok, ha otthon elkezdnek gondolkodni, hogy ki hengeríti el a követ, el se indultak volna férfi segítség nélkül. De mert útközben jutott eszükbe, mire odaértek, el volt hengerítve a kő. Egyáltalán nem mindegy, hogy előtte jönnek a gondolatok, vagy menetközben. Ha az ember vállalja a kockázatot, akkor megláthatja

Isten csodáit. Sarkadon minden évben tartottunk bemerítést, a Fekete-Kőrösben. Itt merítettem be (későbbi dr. Mécsáros Kálmánné) Bódi Katalint is.

– *Aztán jött a kétegyházi meghívás. A román ajkú gyülekezetnek hogy-hogy nem jutott ez már korábban eszébe?*

– A második meghívásukat fogadtam el 1957-ben. Két évvel korábban is hívtak már. Kovács Imre gyulai lelkipásztor testvér volt a kétegyházi ügyintéző. Az én hívásom előtt kizárta az egész gyülekezetet, majd újra felvételt hirdetett. Minden újra felvett taggal aláíratott egy román és magyar nyelvű, a gyakorlati hívó életre vonatkozó biblikus hitvallást. Amikor a gyülekezet békessége helyreállt, akkor küldték a második meghívást. Ezt követően Budapestről Vass Ferenc testvér jött és Esd 10:4-et idézte: „Rád vár ez a dolog, és mi melléd állunk”. A kétnyelvűség miatt szüksége volt rám a gyülekezetnek. Annak idején csak románul volt az igehirdetés, és ha ott volt az a két magyar család, akkor a végén nekik összefoglaltam magyarul. 217 taggal vettem át a gyülekezetet, de bemerítéssel, újrafelvettekkel hamarosan 250-re gyarapodott. Minden évben volt bemerítés. 40 tagú énekar és 30 tagú fúvós zenekar szolgált. Később a családok elmagyarosodtak. Ma már mások az igények a gyülekezetben nyelvi tekintetben... A nagymama törli a magyart, és az unokához igazodik, s nem fordítva. Egyébként a méhkeréki román nyelvű gyülekezet továbbra is igényelte a pásztortól a szolgálatomat. 1980-ig szolgáltam aktív lelkipásztorként Kétegyházán összesen 23 évet. Mivel azonban ott laktam helyben, az utána történt három lelkipásztorváltás közötti időben, és egyébként amikor szüksége volt rám a gyülekezetnek, mindig segítettem. Méhkeréken viszont 1949-től 1989-ig szolgáltam aktívan, összesen 40 évet.

– *Milyen volt a nemzetiségi misszió az ötvenes években? Hogyan éltek magyarok és románok együtt a faluban?*

– Akkoriban alig volt egy-két magyar tag a gyülekezetben. Nem volt nemzeti feszültség. Mivel a görög-keletiek csak románul miséznek ma is, a falu végett nekünk fontos lenne fenntartani a román missziót a községben még ma is – véleményem szerint.

– *Méhkeréken volt egy nagy fellendülés, amikor egész családok tértek meg. Mi volt olyan vonzó akkoriban a gyülekezetben?*

– Nagy létszámú, népes családok voltak a gyülekezetben, sokan tértek meg, egymást hozták. Amikor 1974-ben felépült az új imaház, megduplázódott mindjárt a gyülekezet. Ma kb. 140 tagot számlálnak. A másik okot abban látom, hogy a románok között nagyobb a szomjúság az Igére, és a görög-keletit nem köti annyira a vallása, mint a római katolikust. Ez régen is így volt, meg ma is. Egyébként Méhkerék annak idején elég kemény talaj lehetett, mert bár közel volt a Kornya-mozgalom helyszínéhez, Nagyszalontához, mégis csak Kornya – 1917-ben bekövetkezett – halála után, 1921-ben indult a misszió, és Sarkadkeresztúr felől jött. A méhkeréki gyülekezetben egyébként ma is román nyelven folyik a misszió. Az én szolgálatomnak fő súlya az igehirdetés és a családlátogatás volt.

– *Felesége, Mária néni a missziómunkában is részt vett?*

– Ő azt biztosította számomra, hogy szabad legyek a szolgálatra, úgy mint Kornyaéknál. Náluk is a feleség gazdálkodott, míg Kornya missziózott. Feleségem a szülői örökség miatt a tsz-ben dolgozott. Sokat jártunk ki együtt a földekre dolgozni. Az illetményemet pótolni kellett. Viszont ez arra volt jó, hogy nem voltam annyira függőségben a gyülekezettől. Mivel saját házam volt és a földből is megéltünk, így bátrabban néztem szembe a gyülekezeti problémákkal. Mindössze öt évig laktunk a szolgálati lakásban Kétegyházán.

– *A földeken való munka nem vett el sok időt a szolgálatról?*

– 18 éven át a tsz-ben dolgoztam. Ez arra volt jó, hogy megismerkedtem a lakossággal. A lakosság ettől függetlenül úgy tisztelt, mint baptista prédikátort, és nem mint közülük való munkást. Soha nem vettem ki szabadságot. Csupán egy-

Legeltető juhászként Rusz Demeter Magyarcsanádon, 1941. augusztus 15-én

szer voltam a Szovjetunióban, amikor az egyházügyi titkár rendezett egy turista utat a Békés megyei papoknak. Úgy gondolom, én nem rövidítettem meg a gyülekezetet azzal, hogy egyéb munkát is végeztem.

– *Nyugdíjazása csak papíron történt meg 1980-ban. Hogy is volt ez?*

– Igazából csak a kétegyházi gyülekezetet adtam le, az előző körzetemből három községet tartottam meg: Méhkerék, Magyarcsanád, Pusztatölklake gyülekezeteket egészen 1989-ig gondoztam. Közben 1982-től 1985-ig elvállaltam a medgyesegyházi körzet nyolc gyülekezetének – Medgyesegyháza, Kovácsháza, Almás-kamarás, Magyardombegyház, Battonya, Pitvaros, Nagyér és Csanádalberti – pásztorlását, tehát összesen 11 községbe jártam éveken keresztül. Négy település volt a vasút egyik oldalán, és négy a határ felől, ahol csak busszal lehetett közlekedni és hat óra előtt igyekezniem kellett erről a területéről kijönni, mert utána nem volt busz. Vonattal, motorkerékpárral, autóbusszal utaztam, de gyakran kirendelte az Úr az alkalmi járműveket, és előfordult hogy maradt az apostolok lova, vagy egy kölcsönkért kerékpár. A vasútállomáson néhol se ajtó, se ablak nem volt, s ilyenkor eszembe jutott Kornya, hogy amikor bezárták, mindig sarokba húzódtam; én is ezt tettem a huzat ellen. Amikor a medgyesi körzetet kezdtem el gondozni, Kovács Dániel körzeti presbiter és köztem igazi Dávid-Jonatáni barátság alakult ki. Később is sokat leveleztünk, és a mai napig őrzöm ezeket az igei gondolatokkal teli leveleket. Sok szép és jó emlékem van ebből a szolgálati időből is.

– *Szülőfalujában, Magyarcsanádon mind a mai napig tetszik szolgálatot végezni.*

– Szegedhez tartozik már vagy tíz éve a gyülekezet, de havonta egy vasárnapi szolgálatom nekem is van. Mária lányom szokott elvinni ezekre a missziós utakra.

– *Hogyan összegezné a lekipásztori szolgálatát, és mit tanácsolna az ifjabb nemzedéknek?*

– Példaképem volt Pál apostol (Róm 1:5), aki a kegyelmet és az apostolságot együtt vette az Úrtól. Így vettem én is a küldetést és a kegyelmet az Úrtól. Nagyon tetszett az ő rövid fogalmazása, Pl: Róm 6:23: „A bűn zsoldja a halál”. A jeruzsálemi gyűlés is alapul szolgált nekem. Én irodában nem voltam soha, csak a határban, meg a vonaton, meg amikor a család pi-

hent, olyankor készültem az igei szolgálatra. Az Igét Igével értettem meg és igyekeztem azt összefüggéseiben látni. Az Ige a mi tanulságunkra íratott meg, ezt az elsődleges tanulságot kerestem mindig. Nem terveztem soha, de mindig nagyon figyeltem arra, amit a Lélek mond. A mosztani prédikátoroknak azt mondom, hogy ne a százalék tartsa őket egy bizonyos helyen, hanem a küldetéstudatuk. Mert engem az tartott az őrhelyemen. Nem tartom helyesnek, amikor 4-5 éves szolgálat után úgymond „megmértetik” egy lekipásztor az adott helyen. Azt gondolom, Pál apostolt se szavazták volna meg a korinthusiak már egy év után se, ha egyáltalán szavazás tárgyát képezte volna a dolog. Én is kaptam névtelen leveleket, sok bántással, sértegetéssel, meg egyebekkel, de a küldetéstudat erősebb volt. Mindenhez az Úr adott erőt.

– *Immár négy éve özvegyen él.*

– A feleségem elérte a 80. évet, 51 évi boldog és hűséges házasság, s néhány hónapos betegség után az Úrban elhunyt. Lányaim – különösen Mária – gondoskodó szeretettel vesznek körül. Befejezésül néhány igei gondolatot mondanék. Mielőtt betöltöttem volna a 80. évemet, a „behátárolt” zoltárvers (Zsolt 90:10) volt szemem előtt: „A mi esztendeinknek napjai hetven esztendő, vagy ha feljebb nyolcvan...” Azóta a „határidő nélküli” zoltár (Zsolt 92:13–16) az irányadó „... Még vén korban is gyümölcsöznek ... hogy hirdessék, hogy igazságos az Úr”. Én úgy érzem, hogy Isten sasszárnyakon hordozott engem (2Móz 19:4). Eddig is az Úr hordozott, ezután is ő fog (Ézs 46:4) „Vénségetekig ugyanaz maradok, ősz korotokig én hordozlak!” És végül: a Zsolt 39:6 versét idézem: „Add tudtomra, Uram, életem végét, meddig tart napjaim sora, hadd tudjam meg, milyen mulandó vagyok!”

– *Köszönöm a beszélgetést.*

hcsné

HAJDÚSZOBOSZLÓN 5 ágyas (1,5 szobás) mindennel (tv, mikro, hűtő) felszerelt apartmanban üdülési lehetőség van jún. 15-től, csendes, kertvárosi környezetben, Fürdőtől 10 percnyi járásra. Felnőtteknek: 2000 Ft/éj, gyermekeknek: 1500 Ft/éj. Előleg: az első éjszaka ára. Szállítás megtekinthető a: <http://kep.tar.hu/szoboszlo> oldalon az interneten. Telefon: 70/585-22-92 vagy 52/270-416 Foglalás a: pocsilne@freemail.hu-n is lehetséges e-mailben.

AZT ARATJUK, AMIT VETÜNK...

Billy Graham lányával készítettek interjút egy amerikai kora reggeli műsorban szeptember 11-e után. Jane Clayson riporternő megkérdezte tőle: „Hogyan engedhette meg Isten, hogy ilyesmi történjék?”

Anne Graham ezt válaszolta: „Úgy hiszem, Istent nagyon elszomorítja, ami velünk történt, ám évek óta azt mondjuk Neki: menj ki az iskoláinkból, menj ki a kormányunkból, és távozz az életünkéből. És Ő, amilyen „úriember”, csendben hátrahúzódt. Miképpen várhatjuk el Istentől, hogy áldását és védelmét adja, ha arra szólítjuk fel, hogy hagyjon bennünket egyedül? Azt hiszem, minden akkor kezdődött, amikor Madeline Murray O’Hare sopánkodott, hogy nem akar imádságot az iskoláinkban, és mi azt mondtuk, rendben.

Aztán valaki azt mondta, jobb, ha nem olvasunk Bibliát az iskolában... – a Bibliát, amely azt mondja: ne öl, ne lopj és szeresd a szomszédodat (felebarátodat), mint magadat. És mi azt mondtuk, rendben. Aztán dr. Benjamin Spock azt mondta, ne fenekeljük el a gyerekeinket, ha rosszul viselkednek, mert a kis személyiségük károsodik, és lerombolhatjuk önbecsülésüket (Spock fia öngyilkos lett). És mi azt mondtuk, egy szakember biztos tudja, miről beszél, és jobb, ha nem fegyelmezik a gyerekeinket, amikor rendetlenül viselkednek. És az iskolai ügyintézők azt mondták, a tanári kar tagjai inkább ne is érintsék meg a diákokat. Nem akarunk rossz reklámot az iskolának, és semmiképpen nem akarjuk, hogy bepereljenek bennünket. És mi azt mondtuk, rendben.

Aztán valaki azt mondta, hagyjuk, hogy diáklányaink abortuszt végeztessenek, ha akarnak, és nem kell, hogy ezt elmondják a szüleiknek. És azt mondtuk, rendben.

Aztán egy bölcs vezető azt mondta, mivel a fiúk fiúk, és úgyis meg fogják tenni, adjunk nekik annyi óvszert, amennyit akarnak, és nem kell, hogy erről szüleiknek számoljanak. És azt mondtuk, rendben.

Aztán valaki, az általunk jelentős posztra megválasztottak közül azt

mondta, hogy nem számít, mit teszünk a magánéletben, ha elvégezzük a munkánkat.

Újból egyetértve velük, azt mondtuk, nem számít, mit tesz valaki (beleértve akár az elnököt is) a magánéletében, amíg van munkánk, és a gazdaság jól működik.

Aztán valaki azt mondta, publikáljunk újságokat meztelen nők képeivel és hívjuk ezt a női test szépsége feletti egészséges, természetes csodálatnak. És azt mondtuk, rendben.

Aztán valaki eggyel továbblépett ebben a csodálatban, és meztelen gyerekek képeit publikálta, majd tett még egy lépést, és ezeket elérhetővé tette az interneten. És mi azt mondtuk, rendben, a szabad szólás joga feljogosítja erre őket.

Aztán a szórakoztató ipar azt mondta, csináljunk tv-műsorokat és mozifilmeket, amelyek az erőszakot, erkölcstelenséget reklámozzák és a tiltott szexet. És készítsünk olyan zenés felvételeket, amelyek bátorítanak a nemi erőszakra, kábítószerfogyasztásra, gyilkosságra, öngyilkosságra és különböző sátáni témákat dolgoznak fel. És mi azt mondtuk, ez csak szórakozás, nincs rossz hatása, és különben nem veszi senki komolyan, úgyhogy csak hadd menjen. Most pedig feltesszük magunknak a kérdést: miért nincs a gyerekeinknek lelkiismerete, miért nem tudnak különbséget tenni jó és rossz között, és miért nem okoz nekik problémát, hogy megöljék az idegeneket, osztálytársaikat, saját magukat? Talán ha elég hosszan és keményen gondolkodunk rajta, ki tudjuk találni. Azt hiszem, elég sok köze van ahhoz, hogy AZT ARATJUK, AMIT VETÜNK...”

„Kedves Isten, miért nem mentetted meg azt a kislányt, akit megöltek az osztályában? Tisztelettel, Egy érintett Tanuló” és a válasz: „Kedves Érintett Tanuló! Ki vagyok tiltva az iskolákból. Tisztelettel, Isten”. Furcsa, milyen egyszerű az emberek számára megvetni, kidobni Istent, zagyvaságnak, értelmetlenségnek tartani üzenetét, aztán csodálkoznak, miért megy pokolra a világ.

Készül a Jó Pásztor CD

1. L. Gellén Christa karmester vezényel

2. A fél énekkar

3. L. Gellén Christa és Laczkovszki Szilárd a stúdióban

4. Tóka Szabolcs és Baka Sándor egyeztet

5. Demeterné Gyarmati Anikó és Tóka Szabolcs készül a gyermekek előadásához

6. A fúvósok egy csoportja

ÚJ JÓ PÁSZTOR CD

Pünkösdre jelent meg a Jó Pásztor Alapítvány kiadásában Tóka Szabolcs testvér zenei rendezésében a „Jó Pásztor, Jézus...” című CD. Az énekek, zeneszámok nagy részét az immár 60 tagú Pesterzsébeti Baptista Énekkar és helyi művészek, tanárok, gyerekek és ifjúság közreműködésével vettük föl a RUAH Bt. segítségével. Természetesen emellett a Baptista Központi Ének- és Zenekar és vendég művészek előadásai is szerepelnek a főlvételen. Három blokkban a legkülönbözőbb stílusú énekek hangszeres kísérettel, illetve szólók alkotják az anyagot, amelyet egyetlen személy fűz össze, a JÓ PÁSZTOR, a mi Urunk, Jézus Krisztus, aki életét adta értünk. Minden Róla szól, minden Őt dicsőíti. Ebből adódóan a CD egyben evangélikációs főlvétel is. A legrégebbi baptista gyerekektől elkezdve a klasszikusokig, amolyan zenei gyöngyfűzér ez az alkotás. Harangszóval indul, mintha egy kis falu felé közelednénk, közben bárányok bégetnek, majd a távolodó csengő és kolompszót főlváltja a tárogató hangja, amelyen a régi kedves ének, a Jó Pásztor Alapítvány ihletője hangzik föl:

Jó Pásztor, Jézus, Rád vár a nyáj,
Áldást, erőt, ím csak tőled vár.
Jó legelőkre, kies mezőkre,
Élő vizekre így terel Ő.

Jó Pásztor, Jézus, hűsége véd,
Nyájáért adta szent életét.
Rám hullott vére, szívem sebére,
Ő, örök béke, áldom nevét.

A tárogatóról tudni kell, hogy már a honfoglalás előtt a magyarok kedvenc hangszerei közé tartozott, népszerű szinte az egész Keleten, Indiában, Belső- és Kis-Ázsiában. Talán a nyugati kereszténységre való áttéréssel magyarázható, hogy a honfoglalás utáni századokban csökken a népszerűsége. Érthető módon a török hódoltság idején éledt föl a kultusza, később a kuruc kor tradicionális hangszerévé lett. Modern változatát 1900-ban a párizsi világiállításán mutatták be. Különösen ettől kezdve pásztorhangszernek is számít, a Felvidék, Hortobágy, a Mátra és az Alföld egyik legnépszerűbb népi hangszere. Ma reneszánszát éli Amerikában éppúgy, mint Ausztráliában vagy Skandináviában. Jellemző, hogy 1996-ban, a honfoglalás milicentenárium évében Budapesten alakult meg a Tárogató Világszövetség. A mi főlvételünkön az ország egyik legkiválóbb tárogatóművésze játszik. E kis kitérő után nézzük a baptista vonatkozó-

kat! Az 1900-as évektől számos lelkipásztor használta a tárogatót – mintegy a harang helyett – hívogató hangszerként. Közéjük tartozott Bán Gábor orgoványi, később ócsai lelkipásztor. A messze hangzó erős és mégis szelíd hang sokakat megszólított. A mai napig számos olyan család él közösségünkben, akik emlékeznek arra, hogy nagyszüleik, dédszüleik a tárogató hangjának hívogatására vettek részt életükben először baptista istentiszteleten... Adja az Úr, hogy a Jó Pásztor énekek, akár vonósok, fúvósok, orgona vagy zongora kísérettel, ma is a hívogató, a lelki megerősödés, a megújulás eszközei legyenek!

„JÓ PÁSZTOR, JÉZUS...”

Válogatás a klasszikus és az evangélikumi zeneirodalom gyöngyszemeiből a Jó Pásztor témakörben

1. Jó Pásztor, Jézus, Rád vár a nyáj (ismeretlen szerző) (3'04")
2. Siet a jó pásztor (ismeretlen szerző) (1'32")
3. Zöld mezőkön visz utunk (G. F. Root) (2'32")
4. Harang – köztétel (0'28")
5. Megújul az az óhajunk (Haydn) (2'16")
6. Az Úr a pásztorom (ismeretlen szerző) (1'13")
7. Mily szép a Jézus nyája (ism. szerző, átdolgozta: Tóka Szabolcs) (1'54")
8. Messze szakadtam (ismeretlen szerző) (1'21")
9. Jézus a jó pásztor, ki minket (Halmos László) (1'34")
10. Hallám Jézus hívó szavát (ism. szerző, átdolgozta: Tóka Szabolcs) (3'21")
11. Harang – köztétel (0'28")
12. Fáradtan bűnbe esve (A. J. Gordon) (4'19")
13. Jézus a jó pásztor, hozzá (ismeretlen szerző) (1'35")
14. Az Úr énnekem (C. Goudimel) (1'19")
15. Nem jó nekünk... (ismeretlen szerző) (1'22")
16. Jó Pásztor Ő, ki nyáját (Händel) (4'31")
17. Minden napra áldás jön... (C. Berg – O. Ahnfelt) (2'29")
18. Mint eltévedt bárány (ism. szerző, átdolgozta: Tóka Szabolcs) (3'35")
19. Egy juhokcát ismerek (ismeretlen szerző) (1'46")
20. Oly szép az Ő neve (ismeretlen szerző) (2'33")
21. Az Úr az én őrzőm (ismeretlen) (2'25")
22. Az Úr az én jó pásztorom (J. S. Irvine) (1'59")
23. Harang – köztétel (0'28")
24. Jó Pásztorom, terelgesd (W. B. Bradbury) (2'35")
25. Jézus, Te jó pásztor (Tóka Szabolcs) (1'44")
26. Az Úr nekem pásztorom (A. Dvořák) (3'31")
27. Pásztor keresi a juhát (W. A. Ogdén, átdolgozta: Tóka Szabolcs) (3'08")
28. Míg Jézus él bennem (ismeretlen szerző) (2'18")

Ezen a CD-n közismert és már-már elfeledett ősi és új baptista énekek szólalnak meg a legkülönbözőbb földolgozásokban, csengő gyerekhangon, vegyes- és férfikar, kamarazenekar és vonós-négyes, furulya, fuvola, vadászkürt és tárogató előadásában, illetve közreműködésével. A kiadvány célja az evangélikáció mellett a hagyományörzés, valamint az evangélikumi zenei anyag sokszínűségének bemutatása – amennyire ez egy CD-nyi terjedelemtől elvárható. Természetesen a klasszikus „Jó Pásztor” témák is előkerülnek, pl. Händel Messiás-részlete, Haydn, Goudimel, Dvořák egy-egy műve. Az előadóművészek között a hangszeres kiváló mesterei szerepelnek. Ez igaz az énekes szólistákra is. A Jó Pásztor Alapítvány, amelynek célja a biblikus baptista misszió védelme és megújítása, szívesen ajánlja ezt a CD-t mindazoknak, akiket hasonló célok vezérlelnek, akik hisznek az evangélikumi zene küldetésében. Köszönjük mindenkinek a közreműködést. A CD emlékeket ébresztő evangélikáció lehet olyanok felé is, akik valaha közösségünkhöz tartoztak, és talán gyermekkoruktól ismerik az énekek egy részét. Isten áldása, a Jó Pásztor békéje, a Szentlélek irányítása legyen és maradjon a hallgatókkal!

–Dr. A. M. –

29. Údvteli érzet (J. Phoebe Knapp) (3'27")

30. Jó Pásztor, Jézus, Rád vár a nyáj (3'02")

Közreműködő kórusok, zenekarok:

1. Baptista Központi Énekkar (16, 29, vezényel: Oláh Gábor)
2. Pesterzsébeti Baptista Énekkar (3, 5, 9, 12, 14, 17, 21, 22, 28; vezényel: Baká Sándor, L. Gellén Christa)
3. Pesterzsébeti Baptista Férfikar (7, 18, 27; vezényel: L. Gellén Christa, Tóka Szabolcs, Kovács Árpád)
4. Pesterzsébeti gyerekek (2, 6, 13; vezényel: Halászne Gyarmati Ildikó)
5. Pesterzsébeti lányok (15, 19)
6. Pesterzsébeti fúvósok (20)
7. Pesterzsébeti ifjúság (25, vezényel: Baká Sándor)
8. Baptista Központi Szimfonikus Zenekar (16, 29; vezényel: Oláh Gábor)

További közreműködők:

Dr. Almási Mihály (szöveg, 1, 30); Kiss Gy. László (tárogató, 1, 30); Demeterné Gyarmati Anikó (zongora, 2, 3, 6, 8, 13, 17); Tóka Szabolcs (orgona, 5, 12, 26, 28; zongora 15, 19, 20, 24, 25, 27); L. Gellén Christa (fuvola, 2, 25, 27; furulya, 15, 19); Kovács Árpád (gítár, 25) Tóka Melitta (fuvola, 10, 25, 27) Demeter Robi (ének, 8); Németh Judit (alt, 16); Kiss Rózsa (szoprán, 16); Jobbágy Szemőke (1. hegedű, 10, 18); Jobbágy Andor (2. hegedű, 10, 18); Kovács István (brácsa, 10, 18); Puskásné Sabján Anikó (gordonka, 10, 18); Gaál László (vadászkürt, 24); Mokán László (bariton, 26)
A főlvételt a Pesterzsébeti Baptista Templomban a RUAH BT. készítette. • Zenei rendező: Tóka Szabolcs
• Borítótér: Papp Szabolcs • Borító grafika: Simon András • Nyomdai munkálatok: Mátyus Bt. • Szerkesztő: Dr. Almási Mihály • Kiadó: Jó Pásztor Alapítvány

Megrendelhető:

Jó Pásztor Evangélikumi Könyvtérjesztő Szolgálat
1751 Bp., Pf. 2
Tel.: 06-20/886-0712 • e-mail: jopasztor@baptist.hu

A Szentlélek és én

A Baptista Teológiai Akadémia ma is a misszió szíve. Különös kegyelem, hogy a több mint kétszáz hallgató közül sokan más egyházak, felekezetek buzgó tagjai, akik azért választották ezt az iskolát, mert a leginkább missziós főiskola hírében áll. A Szentlélekről elsősorban nem beszélni kell, hanem engedelmessé válni Neki. Ennek a gondolatnak a jegyében közöljük most egy harmadéves hallgató dogmatika házidolgozatát a pneumatológia (Szentlélekről szóló tan) tárgy körében. Lehet, hogy a legjobb, legépebb dolgot valamilyen formában a jövőben közreadjuk. Szolgáljon áldásul minden olvasónknak az alábbi írás, amely egyben tanulságos bizonyítéka!

– am –

A Szentlélek lényege titok, de megismerésének feltétele a Jézussal való személyes összeköttetés. Krisztus áldozata a Szentlélek által realizálódik az egyházban, és a Szentlélek nem tesz egyebet, mint Krisztus művét folytatja és beteljesíti a földön.

A Szentlélek által valljuk meg Krisztust, általa csatlakozunk Krisztushoz, a „Fiúság Lelke” által lehetünk Isten gyermekévé, és az Úr a Lélek által tevékenykedik közöttünk.

Már gyermekkoromban megláthattam azt, hogy mit jelent, hogyha az Isten Szentleke vezet valakit. Többször jöttek a gyülekezetünkbe vendégek, akik beszámoltak arról, hogy hogyan döntöttek az Úr mellett és hogyan tapasztalták meg a Szentlélek vezetését. Sok mindent nem értettem abból, amit beszéltek, de láttam rajtuk, hogy boldogok és valami mérhetetlen békesség áradt belőlük. Szavaikkal és életükkel az Úr Jézus útjára hívtak mindenkit, és a gyülekezetből voltak olyanok, akik válaszoltak az Úr hívására. Bennem ez mély nyomokat hagyott, de továbbra is éltem a megszokott életemet, bár valami mindig vonzott a gyülekezet közösségébe. Volt olyan, hogy amikor engedtem volna valamilyen kívánságomnak, valami miatt mégsem tettem meg, és tudtam, hogy ez nem tőlem függött. Egyre többször éreztem azt, hogy bűnös vagyok, és Isten nélkül a kárhozatra jutok.

Gyermekbiblikör után az ifjúsági órára kezdtem járni, és sok szó esett a megtérésről, és arról, hogy mit jelent az Úr vezetése alatt élni. Nyaranta a gyülekezetünk fiataljaival egy keresztyén ifjúsági táborba mentünk, ahol több fiatal átadta az életét az Úrnak. Rajtuk is azt a békességet láttam, amit gyermekkoromban még nem értettem. Láttam azt, hogy hogyan törnek össze bűneik súlya alatt, és hogyan változik meg az életük. Irigyletem őket, mert már én is tudtam, hogy bűnös vagyok, és

nekem is meg kell térnem, de még nem tudtam igent mondani az Úr hívására. Minden nap olvastam az Igét és állandó imaközösségben voltam Vele. Közeledett a karácsony, és én kértem, hogy az én életemben is szülessen meg, de ez nem történt meg. A keresztyén szilveszteri alkalmon azt az Igét kaptam, hogy: „Azoknak, akik Istent szeretik, minden javukra van.” (Róma 8:28). Két hónap múlva, egy ifjúsági órán, miközben az Isten ígését tanulmányoztuk és beszélgettünk róla, meghaltam az Úr hívását. Összetörve érkeztem haza és könnyek között könyörögtem bűnbocsánatért, és kértem, hogy legyen az életem Ura. Most már én is megtapasztalhattam azt az örömet és békességet, amire olyan régen vágytam. Ettől kezdve tapasztaltam a Szentlélek vezetését az életemben, és tudtam, hogy az Ő jelenléte az újonnan született hívók jellemzője. Ekkor első éves középiskolás voltam, és az osztálytársaimtól hitem miatt sok sérelemben volt részem. Sokszor nem tudtam, mit válaszoljak gúnyos kérdéseikre, de ekkor a Szentlélek mindig megadta, hogy mit mondjak. Bár néha elbuktam, és vétkeztem, az újrakezdéshez mégis mindig éreztem az erőt és a vezetését.

Tanulmányaim elvégzése után a megyei kórház gyermekosztályán dolgoztam. Ott is többen értetlenkedtek azon, hogy miért nem járok a többi fiatalal diszkóba, és sokszor nem értették azt, hogy mit jelent keresztyénnek lenni. Néhány fiatal munkatársam tőlem kért segítséget és tanácsot, amikor kudarcok érték az élet megszokásában. Ekkor is tudtam és tapasztaltam, hogy nem vagyok egyedül, és már nem én voltam az, aki tanácsolta őket, hanem maga a Lélek. Négy év után, amikor már elvégeztem a szakosítót is, és a főnökeimnek további terveik voltak velem, az Úrtól egy más elhívást kaptam. Olvastam és halottam róla, hogy Budapesten az

Evangélikus Szeretetotthonba a fogyatékos gyermekekhez dolgozót keresnek. Csodáltam azokat, akik ilyen szolgálatot vállaltak, és magamat alkalmatlannak éreztem ilyen feladatra. Az Úr nem így gondolta. Egyre többet foglalkoztatott a gondolat, és sokszor már gyötört, mivel én folyamatosan ellenkeztem. Azzal védekeztem, hogy nekem jó munkahelyem van, szolgálatom van a gyülekezetben – évek óta én végeztem a gyermekmunkát, s az ifjúsági és felnőtt énekkar állandó tagja voltam, és a falumban, családomban is jól éreztem magam. Nem akartam meghallani az Úr hangját, s még az iskolába is, amit munka mellett végeztem, beiratkoztam a következő évre. A beiratkozás után azonnal borzasztó lelkiismeret-furdalás tört rám és zokogva kértem bocsánatot az Úrtól, és kértem, hogy tegye nyilvánvalóvá akaratát. Minden nap szüntelenül imádkoztam, és úgy olvastam az Igét, hogy bármikor választ kaphatok kérdéseimre. A nővérem és egy hívő testvérem (ma már a férjem) sokat imádkozott velem és értem, hogy legyen meg az Úr akarata. Augusztus 30-án reggel a kijelölt igét olvastam: „Ti azonban legyetek erősek, ne lankadjatok el, mert tetteiteknek meglesz a jutalma!” (2Króni 15:7). „... jóakarattal szolgáljatok, mint az Úrnak és nem mint embereknek; mert tudjátok, hogy ha valaki valami jót tesz, visszakapja az Úrtól,” (Ef 6:8). Egyértelmű volt, hogy mennem kell, és már tudtam is, de még mindig nem mertem dönteni. Újra „kitettem a gyapjút”. Tudtam, hogy két nap múlva be kell jelentenem a munkahelyemen a távozásomat, de nekem aznap és másnap is dolgoznom kellett, és még fel kellett utaznom a szeretetotthonba, hogy felvesznek-e egyáltalán. Teljesen reménytelennek tűnt, de az Úr újra csodát tett. Aznap délutános voltam, amikor is a munkatársam megkért, hogy cseréljek vele szabadnapot, így másnap felutazhattam Budapestre. Ott, alapos kikérdezés után azt mondták, hogy négy éve azért imádkoznak, hogy hívó, szakképzett munkatársat találjanak. Minden utamban csodálatosan megtapasztaltam a Szentlélek segítségét és vezetését.

A másik félelmem az volt, hogy mit szólnak másnap a munkahelyemen, ha bejelentem – teljesen váratlanul –, hogy elmegyek. Újabb csodát kellett átélnem. Az igazgató azt mondta, hogy sok áldást kíván ebben a szolgálatban, és ha mégsem tetszik, fenn tartják a helyemet, és bármikor visszajöhetnek. Az iskolát, amit itt félbeszakítottam,

Budapesten be tudtam fejezni és még évet sem veszítettem. A gyermekbibliakört egy másik hívő testvérem átvette és a mai napig végzi ezt a szolgálatot. Az új munkahelyemen sok áldásban részesültem, és a foggyatékos gyermekek szeretete sokszor megszegényített. Sok nehéz időszakon is túljutottam, amikor hitetlen munkatársaim a hívőségem miatt gyűlöltek, ekkor is a Szentlélek erejébe tudtam csak belekapaszkodni és az Ő erejét kérni azok elviseléséhez. Ezek a munkatársaim nemcsak megbékéltek velem, hanem sok jó beszélgetésünk is lett. Nagyon sokszor megtapasztaltam, hogy az Úr meghallgatja az imádságot és csodálatos módon válaszol a kérdéseimre, kéréseimre. Mint minden fiatal, engem is foglalkoztatott az, hogy ki lesz a társam. Nagyon sokat imádkoztam ezért és kértem az Urat, hogy az ő akarata teljesüljön. Volt egy hívő fiú a gyülekezetünkben, akivel mindig együtt szolgáltunk és aki – úgy éreztem – társam lehetne. Több éven át kértem az Urat, hogy adjon választ, és közben azon igyekeztem, hogy a fiú semmit ne vegyen észre az érzéseimből. Miután engedelmessé váltam az Úr akaratának, felköltöztem Budapestre, és ezzel őt is teljesen kiengedtem a kezemből. Azt az Igét kaptam, hogy „keressétek először az ő országát és igazságát, és ezek is mind ráadásul megadatnak néktek” (Mt 6:33).

Én teljesen az Úr szolgálatába álltam, tettem a dolgomat, de közben folyamatosan imádkoztam a nekem szánt társért. Közben a fiút Vácra helyezték katonának, és a hűgával, aki a munkatársam és barátom volt, időnként meglátogattuk, majd őt csodával határos módon egy hónapra Budapestre küldték, így mi hárman többször találkoztunk. Közben az Úr az ő szívében is elvégezte az akaratát. A húsvéti ünnepekre mindketten hazautaztunk, és nagypéntek estéjén hosszas beszélgetés után megkérte a kezem. Eddig a pillanatig még nem tudtam, hogy ő is az Úr válaszára vár és nemcsak baráti a közeledése. Ahogy együtt imádságban hálát adtunk egymásért az Úrnak, az azt napra kijelölt ígét olvasva, jövőnkre nézve újabb bátortást kaptunk. „Semmiért se aggódjatok, hanem imádságban és könyörgésben mindenkor hálaadással tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt és Isten békeessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szívetek és gondolataitokat a Krisztus Jézusban” (Fil 4:6–7). Ez is a Szentlélek vezetése és gondoskodása volt. Őt az Úr Gödöllőre küldte az egyetemre, és két

év múlva már terveztük az esküvőt, de nem tudtuk még, hogy hol lakjunk. Miközben a lehetőségeket kutattuk az egyetemen és minden más helyen, és mindig kudarcot vallottunk, közben az Úr folyamatosan bátorított. „És mindazt, amit imádságban hittel kértek, megkapjátok” (Mt 21:22), „Mielőtt kiáltanok, én már válaszolok, még beszélnek, én már meghallgatom.” (Ézs 65:24) „...tudja a ti Atyátok, mire van szükségetek, mielőtt még kérnétek tőle” (Mt 6:8–9).

Mi nem tudtunk mást tenni, mint belekapaszkodni a szavaiba és hinni azt – bár minden ellene szólt –, hogy Ő meg fog segíteni. Volt lelkészünk – akinél mindketten „felneveltem”, s aki ekkor Budapest szolgált – felajánlotta nemrég vett budapesti lakását, és még albérletet sem kellett fizetnünk, csak a rezsit. Az Úr ígéretéhez híven mindent megoldott, még az anyagi problémáinkat is.

Két és fél év után már két gyermekünkkel visszaköltöztünk szülőfalunkba és a férjem a közeli városban tanított. Két év múlva az Úr újra nagy döntés elé állított minket. Volt lelkészünk felkérte a férjemet egy evangéliumi alapítvány titkári és a leendő bibliaiskola vezetői feladatára. Egy hét gondolkodási időt kaptunk. A Szentlélek vezetését kértük. Ekkor már három gyermekünk volt. A férjemet a középiskolában – ahol tanított – megbecsülték és terveik voltak vele, ezért is kockázatos volt a változtatás. A válaszáadás napján a kijelölt íge ez volt: „Hit által engedelmeskedett Ábrahám a hívásnak, hogy menjen ki arra a helyre, amelyet örökölnie kell, és kiment anélkül, hogy tudta volna, hová megy” (Zsid 11:8). Mindketten tudtuk, hogy menni kell, pedig még azt sem tudtuk, hogy hová, mivel csak a válaszuk után kezdtek lakást keresni az irodának, ahol dolgozni és lakni fogunk. Teljes békeességünk volt, hogy helyesen döntöttünk, még akkor is, amikor csak egy év lakáskeresés után lehetett újra együtt a családunk Budapest az EKE szolgálatában.

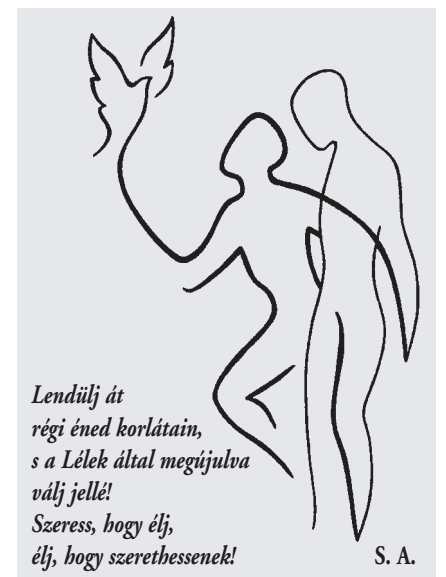
Az Úr nekem is megmutatta, hogy mi-
ben akar használni, azon felül, hogy őt
gyermekünket neveljem. Már megtéré-
sem után a Lélek megmutatta, hogy mik
azok a kegyelmi ajándékok, amikkel szol-
gálhatok az ő ügyéért. A gyermekek közöt-
ti szolgálat és az éneklés mindig nagy örö-
möt okozott nekem. Az alapítványon belül
is gyermekmunka területére küldött, hogy
a nyári gyermekheteink programját kidol-
gozzam, előkészítem és néhány héten

vezetőként szolgáljak. Segít a Lélek, hogy
ereje által a fiataloknak azt mondjam, ami
az Úrtól való, és tiszta Ige.

Ehhez a szolgálathoz szükség van a
Szentírás teljes ismeretére is, ezért jelent-
keztem a Baptista Teológiai Akadémiára.
Nem sokkal jelentkezésem után megtud-
tam, hogy ötödik gyermekemet hordom a
szívem alatt, ezért újra döntés elé kerül-
tem, merjem-e vállalni a tanulmányokat. A
válasz ez volt: „Mos tehát erjed, én leszek
a te száddal és megtanítalak téged arra,
amit beszélned kell” (2Móz 4:12). A Lélek
szavaira és vezetésére hallgatva elkezdt-
em az iskolát és minden nap átélhetem az
áldásait és az erejét. Tudom, hogy azt a
feladatkört, amelyet Jézus Krisztustól
kapunk, a Szentlélek segítségével nélkül
képtelenek vagyunk ellátni. A Szentlélek üd-
vösségünk záloga, kiválasztottságunk
pecsétje, a missziómunka helyes végzésé-
nek biztosítója. Tudom, hogy a Szentlélek
indításaira figyelni kell és engedelmesked-
ni neki.

A Szentlélek nem csupán valami külön-
leges kísérő jelek és események közepette
jelenik meg az életünkben, hanem Isten
Igéjével van összekötve. Rávezet az Igé-
nek az igazságára, és arra indít, hogy
megtegyem mindazt, amit saját magam
számára felismertem benne. Ezért én a
mai napig abba az igébe kapaszkodom,
amit megtérésem előtt kaptam. „Azoknak,
kik Istent szeretik, minden javukra van”
(Róm 8:28), és amit a férjemmel közös
életünk első estéjén kaptunk: „Semmiért
se aggódjatok, hanem imádságban és kö-
nyörgésben mindenkor hálaadással tárjátok
fel kéréseiteket Isten elé...” (Fil 4:6).

(H. J.-né)

*Lendülj át
régi éned korlátain,
s a Lélek által megújulva
válj jelle!
Szeress, hogy élj,
élj, hogy szerethessenek!*

S. A.

Anyáknapi beszámoló

A hívó édesanyák szeretete és imája kíséri bennünket nemcsak életük végéig, de azután is. Óriási kiváltság, biztonság. A társadalom – attól függően is, hogy éppen milyen rendszer van – hol így, hol úgy értékeli a családot, az édesanyai feladatokat. A mai globalizálódó és egyre liberálisabb, hitetlenebb, sőt antikrisztusi világban lassan már semmi sem szent. Fontos tehát visszanyúlnunk olyan korokhoz, olyan forrásokhoz, amelyekben tisztán jelenik meg Isten akarata. Természetesen a legfontosabb forrás a Biblia. Bárcsak mernénk – a korszellemmel szemben – nemcsak hivatkozni rá, de élni is szerinte.

E bevezető gondolatok után szeretnénk visszamenni időben egész 1933-ig. Akkor történt ugyanis, hogy Pesterzsébeten a Szent Erzsébet téren, a templomparkban fölállították az akkor világviszonylatban is egyedülállóan számító Anyaszobrot, Kaszap Károly szobrászművész alkotását. A művész az édesanyát egy 12 gyermekes helyi édesanyáról, Melis Andrásnéről mintázta, két kisgyermekével a 12 közül.

A világon először fölállított Anyaszobor (Budapest XX. Pesterzsébet, Szent Erzsébet tér Kaszap Károly szobrászművész alkotása.)

A szobor talpazatán ezt olvashatjuk:
Állj meg, és gondolj édesanyádra!

A legkisebbek köszöntik az édesanyákat Pesterzsébeten, a május 7-i anyáknapiján

A nyelveken szólás ajándéka

Gyermekkoromban a mi gyülekezetünkben (Evangéliumi Pünkösdi Gyülekezet) a nyelveken szólás a hívó élet mércéje volt. Nagyon kívántam tehát, hogy eljussak én is arra a magaslatra, ahol az angyalok nyelvével beszélhetek. Sokat imádkoztam ezért, s meg voltam győződve, hogyha elég tiszta lesz a szívem, Isten betölt engem is ezzel az ajándékával. Ma is szeretnék tiszta, használható edénye lenni Istennek és imádkozom azért, hogy úgy tudjon használni mások javára, mint az első pünkösdkor a tanítványokat, akik minden embertársuknak úgy tudták szólni Isten evangéliumát, hogy azok megértették. A saját nyelvükön, a saját fogalmaik szerint küldte Isten a személyre szóló szeretet-üzenetet. Ahogy végiggondolom életemet, úgy érzem, néha egészen közel álltam a nyelveken szólás ajándékához. A felismerés megérzést, megdöbbenést, elgondolkodtatott, s ezek az esetek jutottak eszembe:

Ágika olyan szorongással jött első osztályba, hogy be sem lehetett ültetni a padba. Ölemben kucorgott, ott végezte el az első osztályt. Néha súgtam neki valamit, különben meg sem moccant. Munkatársaimtól sokféle vádat kaptam ezért, de egy idősen tanítónő megvédett. Azt mondta rám: érték gyermekül. Jólesett. Attól kezdve tudatosan figyeltem erre a különbejáratú személyes nyelvhasználatára.

Attilával is az ő nyelvével kellett beszélnem. Nem arabul, angolul, latinul, magyarul – amin ő jól beszélt –, hanem Attilával. Ölemben fogtam le, simogattam a hátát és beszélgettem vele. Csak így lehetett megtartani az osztályomban. Minden reggel kértem Isten segítségét ehhez, különben ki sem bírtam volna. Gizi barátnőm 18 évesen halt meg szarkómában. Sokan látogattuk osztálytársak, de kettőnk között mélyebb lelki kapcsolat is volt. Megtért és a gyülekezetünkbe járt. Amíg lázadt a kérlelhetetlen távozás miatt, alig tudtam mit mondani, és amikor fényes kapuk sugározták szemébe a mennyi fényt, akkor sem volt könnyebb

a helyzetem. Mégis ízelgettem fiatalon azt a nyelvet, amelyre szükségünk van egyes szám második személyben is, és egyszer majd első személyben is. Az unokáim közül az egyik nagyon szorongó volt, nehezen tudtuk elaltatni, mindig félt valamitől. Egyszer valahogy sikerült megtudnom, hogy egy kezét lát a függöny mögött. Attól félt. Az árnyék játszott vele. Elhúztam a függönnyt, mindent megmutattam, amiről meggyőződhetett, hogy nincs ott senki. Azt hittem, rendbejött a lelkivilága.

– Ugye, már nem félsz, kicsikém? – kérdeztem.

– Mégis félek – volt a felelet. Akkor megfogtam a kezét. Azonnal elaludt. S amíg aludt, szorította a kezemet. Így tanultam „unokául”.

Mostanában „idősül” tanulok. Nem könnyű lecke. Csak a Szentlélek képezhet ki rá, mert nincs benne jelen idő, csak múlt és jövő. Az elmúlt idő szép és nehéz, küzdelmes és harcokkal teli évtizedek sora. A jövő idő is szép. Fényes angyalsereg, aranyutcák, ahol nincs derékfájás, könny, félelem. Ott várnak az előre ment szeretett családtagok. De a jelen idő nem használható! Csak az oltalom. „Fogom a kezéd.” „Itt a gyógyszer.” „Ide ülj, ez kényelmesebb!” Meg kell tanulnom ezt a nyelvet is, hogy semmi bántás ne zavarja meg a soha vissza nem térő gondozás idejét, hogy szeretettel ragozzam az igeidőket és az igemódokat. Hányféle nyelven kellene tudnom? Hiszen minden tanítványomhoz más nyelv vezet, minden rokonomnak másként lehet bemutatni Isten szeretetét, minden munkatársam egy külön világ, és még hányféle helyzetet és embertípust sorolhatnék fel, akikkel naponta találkozom! Lélektől lélekig, néha szó vezet, néha nem segítenek a szavak. „Uram, ha betöltesz Lelkeddel, csak akkor fogok tudni szólni rólad, szeretetedről, a megváltás örömről, az örök életről gyermekül, unokául, idősül. EMBE-RÜL. KRISZTUSUL.”

Frittmann Lászlóné

GYEREKREJTVÉNY

Tanítványok

A mostani rejtvényben a tanítványokkal kapcsolatos kérdésekre kell válaszolnotok.

A beküldési határidő: június 30.

1. Mely tanítványnevekből volt kettő?
2. Melyik tanítvány eredeti foglalkozása volt vámszedő?
3. Melyik tanítvány vágta le a főpap szolgájának fülét?
4. Melyik két tanítvány neve került megemlézésre az ötezer ember megvendégelése kapcsán?
5. Melyik tanítvány tiltakozott az ellen, hogy Jézus megmossa a lábát?
6. Mely tanítványok látták Jézus megdicsőülését?
7. Kinek a mellékneve Iker?
8. Kinek a másik neve Kőszikla?
9. Kik voltak a „Mennydörgés fiai”?
10. Kinek az anyósát gyógyította meg Jézus?
11. Melyik két tanítvány szeretett volna Jézus bal és jobb keze felől ülni?
12. Kit választottak apostollá Júdás megüresedett helyére?

A húsvéti rejtvény helyes megfejtése:

- 1 – Nem Nikodémus, hanem Arimáthiai József.
- 2 – Nem szombaton, hanem a hét első napján, ami a mai vasárnapnak felel meg.
- 3 – Nem volt nagyon világos, mert kora hajnalban mentek a sírhoz.
- 4 – Nem Márta, hanem a másik Mária ment.
- 5 – Nem tömjént és mirhát említ az evangélium, hanem illatos keneteket.
- 6 – Lakatokról nem tesznek említést az evangéliumok. A sírt lepecsételték.
- 7 – Az evangéliumok egy, ill. két angyalról beszélnek.
- 8 – Előttek megy GALILEÁBA.
- 9 – Nem sírásóra gondolt, hanem kertészre.
- 10 – A tanítványok nem akarták elhinni a jó hírt.
- 11 – Legfeljebb 10 lehetett, de semmiképpen nem 12 tanítvány.

A megfejtést beküldték:

Lami Rebeka (Tuzsér), Horváth Krisztina (Bp.), Tóth Pál Mátyás (Bp.), Somogyi Ádám (Bp.), Viktóri Dávid (Bp.), Széll Dávid (Bp.), Baka Dorián (Bp.), Széll Áron (Bp.), Lesták Bence (Bp.), Lovász Debóra (Bp.), Jámbor Dávid (Debrecen), Makra Zsolt (Bp.), Frank Áron (Berettyóújfalu), Nagypáti Eszter, Nagypáti Péter és Nagypáti Anna (Baja), Andrásik Márk (Szöd).

Szép rajzot küldtek: Pálúr Johanna és Pálúr Judit.
Gratulálunk! Jutalmukat postán küldjük el.

A JÓ PÁSZTOR
megtalálható az interneten is:
www.jopasztor.baptist.hu

RÖVID HÍREK

Május 7-én ellátogatott Pesterzsébetre Mark Aderholt testvér, az Amerikai Déli Baptista Szövetség európai igazgatója. Feleségével és gyermekeivel együtt részt vett az anyáknap iistentiszteleten.

* * *

Május 14-én dr. Herjeczki Géza detroiti lelkipásztor testvér, az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség alelnöke hirdette az ígét Pesterzsébeten a délutáni iistentiszteleten.

Dr. Herjeczki Géza detroiti lelkipásztor, az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség alelnöke és Dr. Almási Mihály a pesterzsébeti imaházban.

Fotópályázat

A TORDAS-GYÚRÓI BAPTISTA GYÜLEKEZET ÉNEKKARA 1928-ban.

A képet Almádiné Tóth Katalin testvér küldte be. Örülünk annak, hogy a teljes névsort is leírta a következőképpen:

Felső sor balról jobbra: Seres Péter, Malicskó Mihály, Varga Sándor; **hátsó sor:** Tóth András, André Lajos (későbbi lelkipásztor); **mögöttük:** Ganda Pál, id. Fodor János (Fodor J. Ip. édesapja), Varga Máté.

2. sor: Tóth István, Pásztor Lajos, Varga András, Tóth József (édesapám), **5. személyt nem ismerjük,** Fodor Benjámín (Fodor tv. nagyapja).

3. sor: Pók néni, Shápi Mária, Danis Irén, Toman Júlia, Varga Sára, Varga Eszter.

4. sor: Varga Mária, Tóth Rozália, André Anna (édesanyám), André Antal karvezető (nagybátyám), Molnár Zsófia, Molnár Jolán.

A HADÚVIDÉKI FÚVÓSZENEKAR 1930-ban

A képet Pócsi Lajosné küldte be Hajdúszoboszlóról, édesapja, Vass József hagyatékából. Örömmel vesszük, ha olvasóink közül valaki fölismeri a zenészeket és megírja nekünk neveiket.

HIT ÉS KULTÚRA HANG ÉS LÉLEK KONFERENCIA

Az emberi agy és a zene kapcsolata

Zsúfolásig megtelt a székesfehérvári Zeneiskola Hangversenyterme, mikor a Fejér Megyei Pedagógiai Intézet szervezésében 2006. április 26-án a fenti címmel előadást tartott dr. Hámori József agykutató professzor, a Magyar Tudományos Akadémia alelnöke. Hívó emberként nem volt nehéz felfedezni az előadás során azt a többszöri „áthallást”, mely a Teremtő akaratóból történt, hogy az emberi agy két féltekéje funkcionálisan különválasztott. Különböző módon látnak, a jobboldali élesebben, de a hallása is jobb, mert az ingerek itt erősebbek. Itt található a muzikalitás, a képzelőerő, a kreativitás központja, az irracionálásra, a hipotézisek felállítására is a jobb félteke képes. A bal félteke funkciója a beszéd, a nyelv, az írás, az elemzés, a logika, a racionalitás. Van időérzéke, de például humorérzéke nincs. Az emberi agy jobb fele az emocionális, a bal az intellektuális funkciókra alkalmas. A két „fél” harmonikus együttműködése kiegyensúlyozott, nyitott lelkületű személységet alakíthat ki, mely képes ráhangolódni a transzcendens (értelmen túli) világra is, képes önmagát mint teremtett lényt elfogadni. Hangsúlyozta a professzor úr, hogy nem mindegy, hogyan sáfárkodunk az agyunkkal, és – mivel zömmel pedagógusokból állt a hallgatóság – hogyan nyúlunk hozzá gyermekeink lelki-szellemi világához. A világegyetemben rendkívüli módon specifikus és unikális az emberi agy, páratlan a szelekciós mechanizmusa és a gyorsasága. Idézte Yehudi Menuhint is, aki szerint a tudomány a világunk objektív, mérhető jelenségeit vizsgálja, a művészet pedig az emberről, az emberi érzésvilágról, az életről beszél. Egy Beethoven-szimfónia hallatán, egy Rembrandt-kép láttán, egy Shakespeare-sonett előadása közben az alkotók igazságával és szellemiségével kerülünk kapcsolatba, éppúgy, mint ahogy egy másik dimenzióban Einstein szellemiségével, aki az ember helyzetét a világban relatívnak minősítette. Az ének-zene oktatása azért is fontos, mert a dallamok gyakorlása, hallgatása közben endorfinok szabadulnak fel, mert az ének, a muzsika öröm- és sikerélmények forrása. Kodály Zoltán többször is elmondta, hogy zene nélkül nincs teljes személyiség, féloldalas-

sá válik az az oktatási rendszer, mely nem él az énekekben, a zenében, a művészetekben rejlő nevelő és felszabadító erővel. Az az igazán jó, hatékony és eredményes pedagógia, mely törekszik arra, hogy az agy mindkét féltekéje megkapja a megfelelő impulzusokat. A zene azért is fontos, mert hidat ver a szellem és az érzékelés világa között, hitet hordoz, segíti az embert, hogy a teremtett világban otthonunkat megtaláljuk.

Az előadás a hívó emberek számára különösen fontos üzenetet hordoz, amelynek lényegét baptista gyülekezeteink már megalakulásuk során igazolták: énekeltek örömmel, kottát és Bibliát szinte együtt tanultak olvasni, a közösség építésében a többszörmű és lendületes énekanyag megtanulása és gazdagítása óriási fejlődést hozott. Ma inkább az a kérdés: milyen éneket énekeljünk? Miért fontos a régi énekek előadása is? Szabad-e szinte kizárólagosan „szintetikus” (elektronikus) zenével harsogni és dübörögni Isten házában? De talán ez már egy másik előadás témája. **Tóka Szabolcs**

Az utóbbi időben számos koncertet adott a Baptista Központi Énekkar. Ezek közül kiemelkedik az április 22-i hangverseny, amelyre a Magyar Rádió 6-os stúdiójában került sor. Közreműködött Pátkai Imre – zongora, orgona, Tóka Ágoston – orgona. Vezényelt: Oláh Gábor. Többek között Franck, Purcell, Gárdonyi, Ráduly, Beharka, Bartók és Kodály művek hangzottak fel.

A Magyarok Világszövetsége Honlevél c. magazinjának áprilisi száma hét teljes oldalon számol be Samosszegi Bodó Sándor testvér és felesége Fábrián Bodó Ilona életmű kiállításáról, amely a „JÓ PÁSZTOR” előző számának is témája volt. A rangos magazin 17 festményt közöl. Itt mondjuk el, hogy Bodó testvér a magyar népnek ajándékozott 3 trilógiát, összesen 9 nagyméretű olajképet. Ezek témája a magyar történelem néhány kiemelkedő hadi eseménye: Eger ostroma, Buda visszavétele a töröktől és Buda visszafoglalása az osztrákoktól. A képek a Hadtörténelmi Múzeumban örökös állandó kiállításra kerültek a protokoll teremben. Az ünnepi átvétel alkalmából május 11-én dr. Holló József altábornagy, az intézet igazgatója emléklapokat adományozott a művészeknek. Mi is gratulálunk, és Isten áldását kívánjuk Bodó testvér életére és további munkásságára! **– am –**

Olvasóink írják

Súlyos betegen kerültem a kórházba, így nem is foglalkoztam a szobában lévő többi beteggel. Másnap azonban feltűnt, hogy az egyik szobatársamhoz jött a lánya, de a beteg nem akart enni semmit. A lánya sírt, könyörgött neki, de az édesanya mély bánatában a két héttel azelőtt eltemetett férjét gyászolta. Egyformán sajnáltam a síró családot és a kéréllhetetlen édesanyát. Az Úrhoz fohászkodtam bölcsességért. Megálltam a beteg ágya mellett, és megkérdeztem, szereti-e a gyermekeit, mire ő igennel válaszolt. Aztán azt mondtam neki: „A férjedet eltemették és most ezzel bússítod a haláltól megriadt családot, hogy te is utána akarsz menni, még nagyobb bánatot hagyni a szeretteidre?” Többet nem szóltam. Kis idő után felült és csak ennyit mondott: „Megmentetted az életemet. Itt a gyógyszer nálam, be akartam szedni és vége.” Nagyon megrettentem, mert erre nem számítottam. A délutáni látogatáskor elmondta lányának az esetet, ezzel fejezve be: „Úgy nézz erre az asszonyra, hogy ő térített észhez, neki köszönheted az életemet.” Ezután én testvérként fogadtam őt, többször meglátogattam ké-

sőbb is, együtt imádkoztunk. Aztán a „Ne akarj keszteden könnyíteni” c. verset adtam neki. Ez lett az imája – ahogy ő mondta –, mert ő is kisebbiteni akart a saját keresztjén, de hálát adott Istennek, hogy ebben megakadályozta. Azóta is tartjuk a kapcsolatot és imádkozunk egymásért. Hálás vagyok az Úrnak, hogy gyengeségemben is tud használni mások érdekében, és ezen felül még én is boldog vagyok. (Debrecen)

Poroszlói olvasónk arról írt bizonyágtételében, miként vigyázott életére Isten a II. világháborúban, a fogságban, és betegségében régen és ma.

Dr. Sajben Klára rejtvénykészítőnek gratulálok. Bizonyára sok jó ötletet, fáradozást, bölcsességet igényel ez a munka. Ehhez a hasznos tevékenységhez kívánok kitartást, hűséget. Javunkra szolgál a Biblia lapozgatása. (Dunaharaszti)

Meleg hangú levél érkezett határon túli testvéreinktől Erdélyből: Kedves „JÓ PÁSZTOR” Szerkesztőség! Kedves Almási Mihály Testvér!

Nagy örömmel vettük és napjainkban is örömmel olvassuk a „JÓ PÁSZTOR”-t. Fi-gyelmisségüket – hogy hozzánk is eljusson lapjuk – nagyra értékeljük, és köszönjük. Nem tudom, hogy az általunk a Magyarországi Baptista Egyházhoz eljuttatott lapunk, a Szeretet példányszámaiból jut-e a „Jó Pásztor” Szerkesztőségébe, de hogy kedvességüket mi is igyekezzünk valamennyiben is értékelni, kérem, fogadják tőlünk szeretettel szerény kiadványunk, – a SZERETET néhány példányszámát. Amennyiben testvéreink nem tiltakoznak javaslatunk ellen, a jövőben rendszeresen küldjük tiszteletpéldányainkat. (A. F. a szerk. munkatársa) Nagyvárad.

Természetesen szívesen fogadjuk a Szeretet újságot. Azóta megállapodás született testvéreinkkel arról, hogy az erdélyi baptista lelkipásztorok és teológiai hallgatók folyamatosan kézhez kapják a Jó Pásztor lapot a Szeretet újsággal együtt. Örömmel nyugtázzuk az érdeklődést, a testvéri együttműködés lehetőségét. (a szerk.)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
13			14		15			16			
17			18						19		
20		21			22			23	24		
25				26				27		28	
29				30		31		32	33		34
35	36		37			38		39		40	41
42		43			44			45		46	
47				48				49			
	50			51				52		53	
54		55	56			57		58		59	60
61	62				63		64		65		66
67					68			69			
70				71						72	
73					74					75	

PÜNKÖSDI REJTVÉNY

(A bibliai nevek és a megfejtendő igevers az új fordítás szerinti írásmóddal került a rejtvénybe.)

Vízszintes:

1. Fúvós hangszer 5. ... hegye, itt telepedett le Ézsau 9. Jómagam is 13. Aki nem örül más boldogulásának 15. Következtesen végigvitt álláspont 16. Az egyiptomiak bika formájú istene 17. Osztrák, olasz és luxemburgi autójel 18. **A megfejtendő igevers 2. része** 19. Magyar Tartalomszolgáltatók Egyesülete 20. Kölcsön fejében elhelyezett értéktárgy 22. Az Európai Gazdasági Közösség angol rövidítése 23. Város, ahol Ábrahám jövevényként élt 25. Lopakodik 26. Innen származott Náhúm próféta 28. Magyarlakta falu Szlovákiában, a régi Hont vármegyében 29. Nitrogén 30. Szovjet repülőgéptípus volt 31. Hidrogén 32. És – latinul 34. Norvég autójel 35. Bácsi – röviden, népiesen 37. Az egyik apostoljelölt Júdás helyére 41. Audi típus 42. „Allah ...” – Germanus Gyula híres könyve 44. K-val az elején: egy híres menyező helyszíne 45. Bibliai mértékegység, főleg gabonához kapcsolódóan olvasunk róla – ford. 47. Nemesgáz – ford. 48. **A megfejtendő igevers 3. része** 49. ... Ferenc, író (1879–1934) 50. Iron egynemű betűi 51. Noé bárkájának magassága könyökben mérve 53. Rádium 55. Hiszékeny 57. Római ötven 58. A lábunk része 61. Látószerve 63. RÉA 65. Ezen az országgyűlésen mondták ki a Habsburg-ház első trónfosztását 67. **A megfejtendő igevers 6. része** 70. Angol egy 71. Nebukadnecár főudvarmestere 72. Panelban lakik! 73. A győzelem megtestesítője a görög mitológiában 74. Saul leánya 75. Híres indián kultúra – ford.

Függőleges:

1. **A megfejtendő igevers 1. része** 2. Betsabé férje, akit Dávid megöletett 3. Jelölés az állatokon 4. Vége a haragnak! 6. Vékony vaslap – ford. 7. **A megfejtendő igevers 4. része** 8. Teherautómárka 9. Sértetlen 10. Hatalmas vadász volt az Úr előtt 11. Asszír-babiloni termékenység istennő 12. **A megfejtendő igevers 5. része** 14. YNG 16. Tág betűi keverve 21. Korah, Dátán és Abirám mellett ő is Mózes ellen lázadt 24. Házörzö 26. A közös európai pénzem 27. Sérülés 30. Kopasz 33. Nyit 36. Ebben a völgyben köveztek meg Ákánt 37. Régi úri méltóság 38. Szár betűi keverve 39. Dél-olasz tengerparti város 40. Tagadás 41. A Biblia első öt könyvének héber összefoglaló neve 43. **A megfejtendő igevers 7. része** 46. Eszter nevelőapja 48. A vizes oldat kémhatását csökkentő vegyület 51. Kutyára hasonlító ragadozó – a harmadik betűn ékezethiány 52. Össze-vissza céloz! 54. Jeruzsálem hegye – névelővel 56. Amerika egy része! 59. A cérna egyik vége! 60. A gyilkosok menedékvárosa Efraim hegyvidékén 62. Kevert szín! 63. Reprezentációs tárgy, költség 64. Gránát 66. Jákób leánya 68. Ellesem! 69. Eláll páratlan betűi

A rejtvényt készítette: Dr. Sajben Klára

Beküldendő: az igevers és az igehely

Beküldési határidő: 2006. június 30.

A húsvéti rejtvény helyes megfejtése: Ót tette nekünk az Isten bölcsességé és igazságá, megszentelődéssé és megváltássá” (1Kor 1:30/b)

Helyes megfejtést küldtek be: Sóvágó Antal (Hajdúböszörmény), Kovács Bálint (Újkígyós), Spangenberg

ger Rudolf – (Komló), Surányi Pál Istvánné (Dunaharaszti), Bárány Bertalané (Órhalom), Polányi Károlyné (Bp.), Vezsenyiné Ács Magdolna (Pécel), Gaál Eleonóra (Tard), Prodán Réka (Vácrátót), Szekeres Istvánné (Vácrátót), Lomjanszki Jánosné (Órbottyán), Gulyás Ernőné (Bp.), Daniné Alvári Aranka (Pécs), Varga Lajosné (Bp.), Ilyésné Katona Ibolya (Pécel), Dan János (Békés), Lőrík Jánosné (Bp.), Dan Imre (Komló), Madarász Dezső (Pécs-Somogy), Ruzsa Eszter (Méhkerék), Baka Sándor (Bp.), Polányi István (Bp.), Bálint Géza (Békéscsaba), Kovács Imréné (Ráckeresztúr), Juhász János (Kiskunhalas), Radványi József (Sajóecseg), Kalmár Lídia (Kiskőrös), Nagy Sándorné (Berettyóújfalú), Pálmai Zoltánné (Szokolya), Farkas János (Kiskőrös) Krizsanyik Józsefné (Nógrádmegyer), Schumanné V. Ágnes (Monor), Gyurján Istvánné (Kiskőrös), Kovács Lászlóné (Mezőtúr), Vajda Jánosné (Orgovány), Üveges Lajosné (Kiskőrös), Varga Nándorné (Rácalmás), Kustán Jánosné (Dunaújváros) Körömi Károlyné (Monor), Koncz Zoltán (Budapest), Vasas Margit (Tatabánya), Sándor Mária (Bp.), Bócsa Sára (Dunaújváros), Czomba Miklósné (Tuzsér), Pásztor Józsefné (Miskolc), Hegyes Lajosné (Kunfehértó), Tóth Antalné (Hajdúböszörmény), Mátyus Imre (Debrecen), Bajka Dénes (Újkígyós), Káldi Istvánné (Bp.), Borbíró Józsefné (Törökszentmiklós) Murányi Tiborné (Tiszaroff), Bácsi Lajosné (Karcag), Marton Tibor (Pásztó), Zsirai Jenő (Pécel), Szűk Tibor (Miskolc), Szabó László (Újkígyós), Czap Elekné (Debrecen), Jámbor Ferencné (Debrecen), Gyaraki Mihályné (Békés), Pócsi Lajosné (Hajdúszoboszló), Kalmár Gyula (Békés), Barát Imréné (Nyíregyháza), Petrik Istvánné (Tard), Bolemányi Jánosné (Kiskőrös), Deszk Mihályné (Acsa), Bozók Ferencné (Székesfehérvár), Mihály Sándor (Szada), Ádám Lászlóné (Sajószentpéter), Györki Árpádné (Szada), Horváth Béláné (Szada), Révész Barnáné (Tuzsér), Erdei Imréné (Karcag), Horváth István (Dunavecse), Kamenszki Józsefné (Pécel), Majnár Zoltánné (Dunavecse), Kerkes Béláné (Mágocs), Martonné Szlepek Margit (Tah), Landech Imréné (Komló), Pálfi Józsefné (Szalkszentmárton), Török Sándor (Debrecen), Balajti Mátyásné (Isaszeg), Rózsa Tiborné (Kiskőrös), Bajka Kinga (Újkígyós), Tóth Istvánné (Dunakeszi), Beneiné Szabó Márta (Hajdúsámson), Révész Béla (Tuzsér), Gyaraki Lászlóné (Békés), Nagy Vilmosné (Komárom), Bok Lászlóné (Bp.), NN. (Nógrádmegyer), Bató Erzsébet (Komárom), Csufor Gyuláné (Noszvaj), Ábrahám Antalné, (Göd), Tóthné Szűcs Csilla (Békés), Serestyén Gyula (Debrecen), Virág István (Ilk), Szabó Jánosné (Nagykőrös), Pető Gézánné (Miskolc), Gyügyei László (Fót), Nagy Mihályné (Baja), Schmal Henrikné (Balatonszemes), Szabó Sándor (Veresegyház), Csörsz Mihályné (Bükkzsérc), Török János (Tabdi), Williams Anikó (Anglia), Szabó Lászlóné (Bp.), Tassi Lászlóné (Dömsöd), Vég Sándor Bálint (Bp.), Nagypáti Ildikó (Baja), Bató Pál (Dunaharaszti), Kovács Bálint (Pócsmegyer).

Gratulálunk! Jutalmukat postán küldtük el!

Régi énekek új feldolgozásban 2.

Pásztor keresi a juhát

Zene: Ogden A. W.

Férfikarra feldolgozta: Tóka Szabolcs

Előjáték

Közjáték

1. Pász-tor ke-re - si a ju - hát, át - jár sza-va bér - cet pus-z - tát.
 2. Pász-tor se-gít - sé - get kér most, a száz - ból egy is oly fon - tos.
 3. Hall-já - tok-é a hang-ju - kat, jaj, ke-ser-ves sí - rá - su - kat.

El - té - vedt egy juh a nyáj - tól, el a hű é - gi A - tyá - tól.
 Hoz-zá-tok visz-sza a nyáj - hoz, ha - za az é - gi A - tyá - hoz.
 A Pász-tor kér, ezt mond-ja Ő, ke - res - sé - tek míg nem ké - ső.

Refrén

Ke-res-sük mi is őt, hoz-zuk ha - za a té - vely - gőt,
ha - za a té - vely - gőt,

Még so - kan bo - lyong - nak, Jó Pász-tor-ról mit sem tud - nak.

A 3. versszak után a Refrén megismételhető

Ne kövesd a tarajos sül példáját!*

„Teremtsetek békességet egymás között” (Jakab 3:18)

A farkában élő állatoktól eltérően, a tarajos sül egyedül jár. Ha másokkal találkozik, visszahúzódik, vagy tüskéivel támadásba lendül. Ha egyszer veszélyes tüskéi behatolnak egy testbe, a seb gennyesedni kezd, szenvedést, de akár halált is okozhat. A tarajos sül persze nem akar mindenáron egyedül lenni, egyszerűen csak nem tudja, hogyan kerülhet közel másokhoz anélkül, hogy megsebezne őket, vagy önmagát.

Ugye, ismerősen hangzik! Mi, emberek is, nap mint nap alkalmazunk támadási és visszavonulási stratégiákat. Mindannyiunknak megvan a maga tüskéje; például a pletyka, a harag, a büszkeség, a versengés, a közöny, a kapzsiság és a hatalom, hogy csak néhányat említsek. Ezek által azonban kapcsolatokat teszünk tönkre, megbántunk másokat, és végül magányosok maradunk. Bár nem mindig könnyű, de

a tarajos sül is szeretne barátkozni, ha másért nem, a jövő generációja érdekében. Máskülönben kihalna a faj. Ugyanez érvényes ránk is!

Ezért írta Pál: „Egymással egyetértésben legyetek, ne legyetek nagyratörők, hanem az alázatosakhoz tartásotok magatokat.” (Róma 12:16) Isten számára lényeges, hogy milyen kapcsolatban vagy a családdal, a szomszéddal, vagy a munkatársaidal. A Biblia mondja: „...alázattal különbnek tartásotok egymást magatoknál; és senki se a maga hasznát nézze, hanem mindenki a másokét is.” (Filippi 2:3–4) Jakab így ír: „fáradozzatok azon, hogy békességben éljétek egymással”. Rajta, ezen még dolgoznod kell! Húzd be mára a tüskéidet, kérd Istent, hogy segítsen neked szeretetteljes kapcsolatot kialakítani a többi, veled élő tarajos süllel!

A fenti elmélkedés a UCB keresztyén rádió (www.ucb.co.uk) napi elmélkedése, melynek írója Bob Gass. Az író elmélkedéseit negyedévenként több millió példányban adja ki és terjeszti az említett keresztyén rádió több mint 19 nyelven.

Ennek az elmélkedés sorozatnak a negyedévenkénti kiadványa (kb. 90 elmélkedés) magyarul is elérhető. A kiadvány az UCB rádió és a SEER Alapítvány (www.seerministries.org) támogatása által INGYENES, csak a postaköltséget kell megfizetni.

Ha szeretne kapni belőle, vagy adni másoknak is, kérem, írjon a maige@primposta.hu e-mail címre, vagy hívja a következő számot: 20/886-1234.

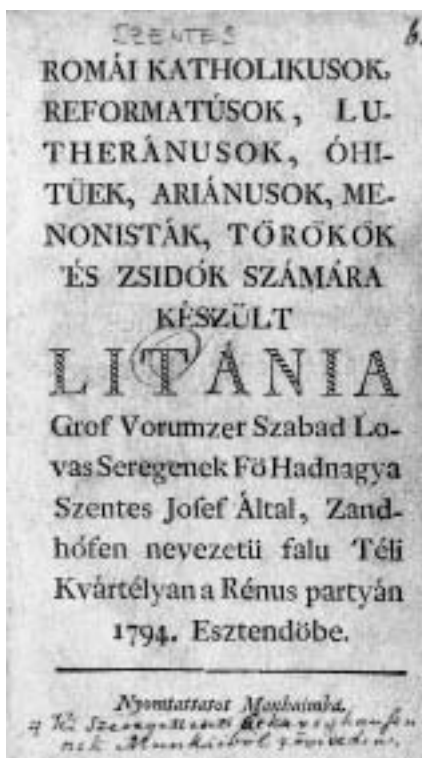
* A tarajos sül Afrika hegyeiben él, akár 3500 méteres magasságban is. Fej- és tarkótüskéi elérhetik a 40 cm-t, hossza akár az egy métert. Testsúlya 15–20 kg közötti.

Könyvszemle

Szentes József: LITÁNIA

Mannheim – 1794 * Budapest – 2005

A Heraldika Kiadó gondozásában dr. Zachar József egyetemi tanár előszavával és bevezető tanulmányával jelent meg 2005-ben faksimile kiadásban Szentes József – először 1794-ben publikált műve, a LITÁNIA. Zachar professzor közel 100 oldalas bevezető tanulmányának címe jelzi, hogy miért is érdekes különösképpen ez a mű. A cím ugyanis ez: Ökumené a haditáborban – Sandhofen, 1794 – Egy ismeretlen Militaria Hungarica nyomán. Ami pedig bennünket baptilistákat különösen érdekel, az már a címol dalon olvasható. Fotómásolatban közöljük ezt az oldalt, valamint az ajánlást.

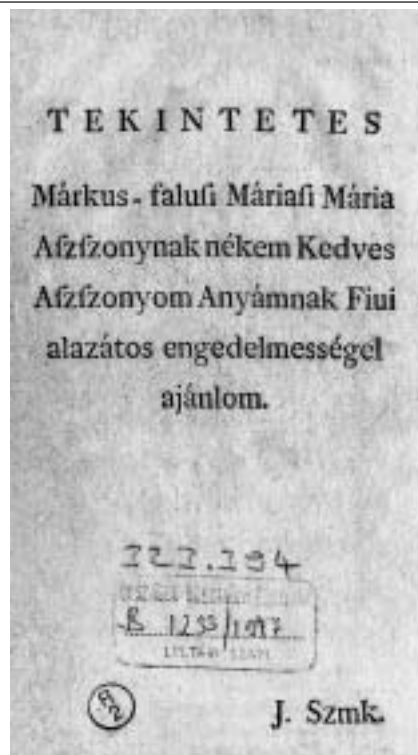

Mint látható, a különböző vallások között ott vannak a „mennonisták”, Zachar professzor megjegyzi, hogy „megbocsáthatók a német nyomdász magyar nyelvű sajtóhibái, ugyanúgy, mint a szerző akkoriban még szokásos kiejtés szerinti írásmódja.” A mennonitákból is így lett „mennonisták”. Amint az a könyv 2. oldalán olvasható, a szerző édesanyjának ajánlja írását, melyet egyébként magyar katonatársai lelki épülése érdekében írt a franciaellenes háború Rajna-menti arcvonálán, a Mannheimhez mintegy 10 kilométerre északra fekvő

folyóparti Sandhofenben. Zachar a szerző édesanyja családi nevének kutatása során kideríti, hogy Szentes József édesapja az 1735–1781-ig élt sárospataki református bölcsleltani professzor volt. Érthető, hogy az ebből a családi háttérből érkező hivatásos katona hiányolta, hogy alakulatának nincs magyar nyelvű „Litániája”. Az pedig különösen dicséretes, mondhatnánk evangélikációs cselekedet, hogy ír egyet, hogy kinyomtatja, arról nem is szólva, hogy mindezt emelkedett, ökumenikus gondolkodás és szándék vezérli. Ami pedig a menonitákat illeti, minden korábbi magyarázat nélkül közöljük a könyv „Előljáró beszéd” című részét.

„Tudom, amidőn ezen munkátskámát kezébe veszi, Kedves Asszonyom Anyám, el fog mosolyodni, először titulását olvasván, másodsor, hogy fia, akit a természet katonának szült, megszünnév egy kevésre a vérontástul, pappá leve, de okaimat hallván, tudom, hogy helyben méltóztatik hagyni. Mivel számtalan sok ezer haszontalan imádságos könyvek terhelik a világot, úgy annyira, hogy már még az asztalon tartani is nem módi, annyival is inkább olvasni. Hogy az enyim is úgy ne járjon, adtam mindenféle vallás Litániájának a nevé, hogy így sok olvasóhoz legyen szerentsége együgyű munkátskámnak, tsudálkozván rajta, hogy mitsoda Litánia lehet az, amit az egész világ elmondhat, holott tsak némely vallások Isteni tisztelet mógya a Litánia. Hogy én, katona, papi hivatalba avatám magamat, innen származa.

Ezen frantzia véres háború sok szép s hasznos dolgoknak, melyekről ez előtt olvastam s hallottam, szemmel való látások(ra) és bővebben való kitanulásokra, s azok között/ Mannheimba/n/ a Mennonisták (németül: Viedertauffer), Magyarul a Kétszerkeresztelkedők vallása megtanulására s Isteni tiszteleteken jelen való létele-re ada alkalmatosságot. A Mennonistáknak nintsen rendszerént való papjok, hanem a közösség közül a legöregebb viszi a papi hivatalt. Egy alkalmatossággal an/n/yira elbámultam egy olyatén öreg előljárónak ditső könyörgéseit s Evangélium magyarázásait hal/l/ván, hogy alig hihettem el, hogy azon ember ifiúságától fogva nem papságra volt készülve. De amidőn esmerőseim gazdaságát s mesterségét bizonyították, elhittem, s ily gondolat ötle fejembbe: Én Istenem! Hát ha engemet a természet azon vallásba szült volna, s ide s tova úgy is majd a három X-et érem, úgy előljáróvá kellene lennem, tudnék-é úgy

elmélkedni s imádkozni. Mely gondolatnak is megfelelése okozta ezen munkátskát. Méltóztatnék megítélni, Kedves Asszonyom Anyám, hogy egy időmhöz szabott közösség közt megérdemleném-é a papságot, nem mondaná-é valamelyik a hal/l/gatóim közül: KATONA, MARADJ A KARDOD MELLETT.”

A könyvet ezúton is köszönöm kedves barátomnak, Zachar Józsefnek, aki közös barátunk – Szamosszegi Bodó Sándor útján dedikációval ellátva juttatva el hozzám – mint írja: „Testvéri keresztény és magyar szeretettel.” Azt hiszem, mindhárom „szeretet-féleségnek” híjával vagyunk manapság.

– am –

Kiadja:
 JÓ PÁSZTOR KÖZHASZNÚ ALAPÍTVÁNY
 PMB 12. PK 60.255/2002/4.
 Számlaszám: 11742252-20061533 OTP Bank Rt.
 Adószám: 18696619-1-13
 Tel.: 06-20/886-0845, fax: 06-1/283-1413
 Levelezési cím: 1751 Budapest, Pf. 279
 E-mail: jopasztor@baptist.hu
 Internet: www.jopasztor.baptist.hu

Felelős szerkesztő és kiadó: dr. Almási Mihály
 Irodalmi szerkesztő: Gerzsényi Sándor
 Zenei szerkesztő: Tóka Szabolcs

Tördelés: rePROCOLOR Kft.
 Nyomás: Mátyus Bt.
 HU ISSN 1786-268X